



Brüsszel, 2026. március 5.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2023/0111(COD)

15389/1/25
REV 1

EF 370
ECOFIN 1514
CODEC 1807
ECB
PARLNAT

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: A Tanács álláspontja első olvasatban a 806/2014/EU rendeletnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedés finanszírozása tekintetében történő módosításáról szóló EURÓPAI PARLAMENTI ÉS TANÁCSI RENDELET elfogadása céljából – A Tanács által 2026. március 5-én elfogadva.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2026/... RENDELETE

(...)

**a 806/2014/EU rendeletnek a korai beavatkozási intézkedések,
a szanálási feltételek és a szanálási intézkedés finanszírozása
tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 307., 2023.8.31., 19. o.

² HL C 349., 2023.9.29., 161. o.

³ Az Európai Parlament 2024. április 24-i állásponjtja (HL C, C/2025/3752, 2025.9.17., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) és a Tanács 2026. március 5-i állásponjtja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament ...-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

mivel:

- (1) A hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra (a továbbiakban: intézmények) vonatkozó uniós szanálási keretrendszert a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően és a Pénzügyi Stabilitási Tanács által először 2011. októberben közzétett, „A pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek fő kritériumai” című dokumentumban foglaltak alapján hozták létre. Az uniós szanálási keretrendszer a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁴ és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből⁵ áll. Mindkét jogalkotási aktus az intézményekre és az említett irányelv vagy rendelet hatálya alá tartozó egyéb szervezetekre (a továbbiakban együttesen: szervezetek) vonatkozik. Az uniós szanálási keretrendszer célja, hogy rendezett módon kezelje a szervezetek fizetéseképtelenségét, megőrizve kritikus funkcióikat és elkerülve a pénzügyi stabilitást fenyegető veszélyeket, ugyanakkor védve a betéteseket és az állami forrásokat. Emellett az uniós szanálási keretrendszer célja, hogy – a határokon átnyúló válságok koordinált kezelésére szolgáló harmonizált rendszer létrehozásával, valamint a versenytorzulások kérdéseinek és az egyenlőtlen bánásmód kockázatainak elkerülésével – előmozdítsa a bankszektor belső piacának fejlődését.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Az uniós szanálási keretrendszer több évvel az alkalmazásának megkezdését követően sem hozza a kívánt eredményeket az említett célkitűzések némelyikének tekintetében. Így különösen, míg a szervezetek jelentős előrelépést tettek a szanálhatóság felé, és erre a célra jelentős forrásokat különítettek el – különösen a veszteségviselő és feltőkésítési képesség kiépítése, valamint a szanálásfinanszírozási rendszerek feltöltése révén –, az uniós szanálási keretrendszer igénybevételére ritkán kerül sor. Ehelyett egyes kisebb és közepes méretű szervezetek fizetésektelenségét jellemzően nem harmonizált nemzeti intézkedésekkel kezelik. Az ágazat által finanszírozott biztonsági hálók, például a szanálásfinanszírozási rendszerek helyett még mindig inkább az adófizetők pénzét használják fel. Úgy tűnik, hogy az említett helyzet a nem megfelelő ösztönzőkre vezethető vissza. Az említett nem megfelelő ösztönzők az uniós szanálási keretrendszer és a nemzeti szabályok közötti kölcsönhatásnak a következményei, ugyanis a szanálási hatóságok a közérdek értékelésekor őket megillető széles mérlegelési jogkört nem mindig gyakorolják olyan módon, amely tükrözné az uniós szanálási keretrendszer alkalmazása tekintetében meglévő szándékot. Ugyanakkor – a betétekből finanszírozott szervezetek betéteseinek veszteségviselési kockázatai miatt – az uniós szanálási keretrendszert kevésbé használták ki annak biztosítására, hogy az említett szervezetek, különösen a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek hiányában, a szanálás során külső finanszírozáshoz juthassanak hozzá. Végül, az a tény, hogy a szanáláson kívüli finanszírozáshoz való hozzájutásra a szanálás esetében alkalmazandóknál kevésbé szigorú szabályok vonatkoznak, eltántorított az uniós szanálási keretrendszer alkalmazásától más megoldások javára, ami gyakran azzal jár, hogy a szervezetek saját forrásainak vagy az ágazat által finanszírozott biztonsági hálóknak a felhasználása helyett az adófizetők pénzét veszik igénybe. Az említett helyzet viszont a szétaprózódás kockázatát, a szervezetek – különösen a kisebb és közepes méretűek – fizetésektelenségének kezelése során az optimálistól elmaradó eredmények kockázatát, valamint a fel nem használt pénzügyi források alternatív költségeit eredményezi. Ezért biztosítani kell az uniós szanálási keretrendszer hatékonyabb és következetesebb alkalmazását, valamint azt, hogy ez alkalmazható legyen, valahányszor a közérdeket szolgálja, többek között a főleg betétekből finanszírozott bizonyos kisebb és közepes méretű olyan szervezetek esetében, amelyek nem rendelkeznek a hitelezői feltőkésítésbe bevonható elegendő egyéb kötelezettséggel.

- (3) A 806/2014/EU rendelet értelmében azon tagállamokat, amelyek szoros együttműködést alakítottak ki az Európai Központi Bank (EKB) és nemzeti illetékes hatóságaik között, – az említett rendelet alkalmazásában – részt vevő tagállamnak kell tekinteni. Azonban az említett rendelet nem tartalmaz részleteket a szanálással kapcsolatos feladatok terén való szoros együttműködés megkezdésének előkészítési folyamatáról. Ezért helyénvaló megállapítani az említett részleteket.
- (4) A szanálás alá nem vonhatónak minősített leányvállalatok esetében szükséges szanálástervezési munka intenzitása és részletessége a következőktől függően eltérő: az érintett szervezetek mérete, kockázati profilja, a kritikus funkciók ellátásában betöltött szerepe, fő üzletágai, a szanálást követően a csoport működésének folytonossága és a csoportszintű szanálási stratégia szempontjából vett jelentősége, valamint a leányvállalatnak a letelepedési helye szerinti tagállamban betöltött szerepe, beleértve a potenciális rendszerszintű jelentőségét, továbbá azt, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása milyen esetleges hatást gyakorolna a betétbiztosítási rendszerben rendelkezésre álló pénzügyi eszközökre. Az Egységes Szanálási Testület (a továbbiakban: a Testület) számára ezért lehetővé kell tenni, hogy mérlegelje az említett tényezőket az ilyen leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések meghatározásakor, és adott esetben arányos megközelítést alkalmazzon.

- (5) Miután megállapítást nyert, hogy egy szervezet fizetéképtelen vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik, és a Testület arra a következtetésre jutott, hogy szanálása nem szolgálja a közérdeket, és ezért a nemzeti jog alapján felszámolás alatt áll, végső soron a piacról való kilépés felé tart. Ilyen esetben nincs többé szükség a szervezet szanálására vonatkozó tervre, függetlenül attól, hogy az illetékes hatóság visszavonta-e már az érintett szervezet engedélyét. Ugyanez vonatkozik az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházási stratégia keretében történő átruházása után fennmaradó, szanálás alatt álló intézményrészre is. Ezért helyénvaló pontosítani, hogy ilyen helyzetekben nincs szükség szanálási tervek elfogadására.

- (6) A Testület jelenleg bizonyos nyereségkifizetések megtiltásáról határozhat abban az esetben, ha a szervezet – függetlenül attól, hogy szanálható szervezet-e – a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményen (MREL) felül nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt. A jogbiztonság és a Testület által hozott határozatok végrehajtására vonatkozó meglévő eljárásokkal való összhang biztosítása érdekében azonban szükséges egyértelműbben meghatározni az ilyen nyereségkifizetések megtiltásának folyamatában részt vevő hatóságok szerepét. Ezért helyénvaló meghatározni, hogy a Testületnek az ilyen nyereségkifizetések megtiltására kell utasítania a nemzeti szanálási hatóságot, amelynek végre kell hajtania a Testület utasítását. Emellett bizonyos helyzetekben előfordulhat, hogy egy szervezetnek nem ugyanazon az alapon kell megfelelnie az MREL-nek, mint a kombinált pufferkövetelménynek. Az említett helyzet bizonytalanságot teremt a Testület nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatásköre gyakorlásának, és az MREL-hez kapcsolódó maximálisan felosztható összeg kiszámításának feltételeit illetően. Ezért elő kell írni, hogy az említett esetekben a Testületnek utasítania kell a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy a 2014/59/EU irányelv 45c. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott módszertannal kapott, becsült kombinált pufferkövetelmény alapján tiltsanak meg bizonyos nyereségkifizetéseket. Az átláthatóság és a jogbiztonság biztosítása érdekében a Testületnek a becsült kombinált pufferkövetelményt közölnie kell a szervezettel, amelynek ezután a becsült kombinált pufferkövetelményt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.

- (7) A 2014/59/EU irányelv és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ meghatározza a szanálási hatóságok által gyakorlandó hatásköröket, amelyek közül néhány nem szerepel a 806/2014/EU rendeletben. Az egységes szanálási mechanizmusban ez bizonytalanságot teremthet azzal kapcsolatban, hogy kinek és milyen feltételek mellett kell gyakorolnia az említett hatásköröket. Ezért meg kell határozni, hogy a nemzeti szanálási hatóságoknak a Testület közvetlen felelősségi körébe tartozó szervezetek és csoportok tekintetében milyen módon kell gyakorolniuk bizonyos, a 2014/59/EU irányelvben meghatározott hatásköröket. Ezért a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben szükségesnek ítéli, utasítsa a nemzeti szanálási hatóságokat az említett hatáskörök gyakorlására. Így különösen, a Testület számára lehetővé kell tenni olyan utasítások kiadását, hogy a nemzeti szanálási hatóságok kötelezzenek egy szervezetet arra, hogy részletes nyilvántartást vezessen azon pénzügyi szerződésekről, amelyekben részes fél, hogy alkalmazzák a 2014/59/EU irányelv 33a. cikke szerinti, egyes pénzügyi kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskörüket, és hogy az említett irányelv 84b. cikke alapján biztosítsák a belső információk bizalmas kezelését. Azonban, mivel a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csökkentésére vonatkozó – az MREL hatálya alá tartozó szervezetekre és kötelezettségekre is alkalmazandó 575/2013/EU rendelet alapján megadott – engedélyekhez nem szükséges a nemzeti jogszabályok alkalmazása, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az említett engedélyeket közvetlenül adja meg a szervezeteknek anélkül, hogy a nemzeti szanálási hatóságokat az említett hatáskör gyakorlására kellene utasítania.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősítéshez szükséges feltételeket teljesítő betétek beszámíthatók az MREL-nek való megfelelésbe. Tekintettel azonban a betétek sajátos jellegére, valamint a reálgazdaságban és a bankrendszerbe vetett bizalom fenntartásában betöltött szerepükre, a betéteknek az MREL-nek való megfeleléshez használt kötelezettségek körébe történő bevonását szigorúbb követelményekhez kell kötni, ugyanis az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásoknak teljes egészében felhasználhatónak kell lenniük a veszteségek fedezésére, és hozzá kell járulniuk a hitelintézet feltökésítéséhez annak fizetéseképtelensége esetén. Először is, a jelenlegi szabályokhoz hasonlóan nem szabad lehetővé tenni a természetes személyek, illetve a mikro-, kis- és középvállalkozások által elhelyezett betétek felhasználását az MREL céljára. Másodszor, egyértelművé kell tenni, hogy azon betétek, amelyek jogot biztosítanak a tulajdonosuk számára a lejárat előtti kifizetésre, nem vehetők figyelembe az MREL szempontjából, azokban az esetekben sem, amikor a szerződéses rendelkezések előírják, hogy a korai kifizetés büntetés felszámítását vonja maga után. Harmadszor, az átláthatóság biztosítása és a nem megfelelően elhelyezett betétek kockázatának minimalizálása érdekében a releváns szerződéses rendelkezésekben kifejezetten hivatkozni kell a hitelintézet azon szándékára, hogy az említett betéteket felhasználja az MREL-nek való megfelelés céljából, valamint arra a tényre, hogy azok nem minősülnek biztosítható betétnek, és ezért befagyasztás esetén a betétbiztosítási rendszer a betétből semmilyen részt sem fizet ki. Negyedszer, a betéteknek az MREL céljára történő felhasználása főszabályként kizárólag akkor engedélyezhető, ha a Testület előzetesen engedélyezte az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásokba való bevonásukat azon értékelés alapján, hogy az ilyen betéteket szanálás esetén nem volna szükséges megvédeni a veszteségek viselésétől, és nem képeznék a szanálhatóság jelentős akadályát. A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy minden egyes szanálás alá vonható szervezet esetében általánosan, az egyes betétek egyenkénti értékelése nélkül engedélyezze a betéteknek az MREL teljesítése érdekében történő felhasználását, valamint azt is, hogy az MREL teljesítése céljából meghatározott összegekre korlátozza a betétek bevonását. A strukturált betétek – annak ellenére, hogy beágyazott származtatott ügylettel rendelkező kötelezettségek – szintén minősülhetnek a hitelintézet leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek, feltéve, hogy minden egyéb feltétel teljesül.

- (9) A hirtelen kilengések elkerülése érdekében szükség van a leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősülő meglévő betétek bevonásának lehetőségére. A(z) ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónap plusz egy nappal] előtt elhelyezett betétek esetében el kell tekinteni az új elismerhetőségi kritériumoktól. A bevonás lehetőségének ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-án/-én meg kell szünnie.

- (10) Az (EU) 2019/876⁷ és az (EU) 2019/877⁸ európai parlamenti és tanácsi rendelet és az (EU) 2019/879 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹ átültette az uniós jogba a Pénzügyi Stabilitási Tanács által 2015. november 9-én közzétett, „Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet” (A teljes veszteségviselő képesség keretelvei és feltételei) (TLAC) című nemzetközileg elfogadott dokumentumot, amely az uniós jogban globálisan rendszerszinten jelentős intézményként (G-SII) említett globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozik (a továbbiakban: a TLAC-standard). Az (EU) 2019/877 rendelet és az (EU) 2019/879 irányelv módosította a 2014/59/EU irányelvben és a 806/2014/EU rendeletben meghatározott MREL-t is. A 806/2014/EU rendeletben előírt, az MREL-re vonatkozó rendelkezéseket és a globálisan rendszerszinten jelentősnek minősülő intézményekre vonatkozó TLAC-standard végrehajtását össze kell hangolni egyes olyan kötelezettségek tekintetében, amelyek felhasználhatók az MREL azon részének teljesítésére, amelyet szavatolótökével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni. Így különösen, a bizonyos kizárt kötelezettségekkel egyenrangú kötelezettségeket figyelembe kell venni a szanálás alá vonható szervezetek szavatolótökéjében és alárendelt leírható instrumentumaiban, amennyiben az említett kizárt kötelezettségek összege a szanálás alá vonható szervezet mérlegében nem haladja meg a szanálás alá vonható szervezet szavatolótökéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének 5 %-át, és ez a beszámítás nem jár együtt „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elvet érintő kockázattal.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.) az 575/2013/EU rendeletnek a tőkeáttételi mutató, a nettó stabil forrásellátottsági ráta, a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények, a partnerkockázat, a piaci kockázat, a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek, a kollektív befektetési formákkal szembeni kitettségek, a nagykockázat-vállalások és az adatszolgáltatási és nyilvánosságra hozatali követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/877 rendelete (2019. május 20.) a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 226. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/879 irányelve (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 296. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) Egyes szanálás alá vonható szervezetek esetében a szanálási tervben vagy a csoportszintű szanálási tervben meghatározott, előnyben részesített szanálási stratégia elsődlegesen a szanálás alatt álló intézmény tevékenységének magánvásárlóra vagy áthidaló intézményre történő átruházásán alapul. Ilyen esetekben lehetséges, hogy a betétbiztosítási rendszert fel lehet kérni arra, hogy nyújtson hozzájárulást szanálási intézkedéshez, potenciálisan a betétbiztosítási rendszer által nem fedezett bizonyos betétek védelmének biztosítása érdekében. Az erkölcsi kockázat minimalizálása érdekében ezért elő kell írni, hogy amennyiben a szanálási terv a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazását és a szanálás alá vonható szervezetnek a piacról való kivonulását irányozza elő, az érintett szanálás alá vonható szervezetre vonatkozó MREL nem határozható meg bizonyos küszöbértékek alatti szinten. Amennyiben az MREL meghatározására vonatkozó szabályok alkalmazása az említett küszöbértékeknél magasabb összeget eredményez, az említett magasabb összeget kell figyelembe venni. Az említett küszöbértékeket nem kell alkalmazni a szanálás alá vonható olyan szervezetek tekintetében meghatározott MREL-re, amelyek előnyben részesített szanálási stratégiája értelmében a hitelezői feltőkésítési eszközt kell alkalmazni az ahhoz elegendő szintű feltőkésítés céljából, hogy a szervezet továbbra is képes legyen folytatni az engedélyében szereplő tevékenységeket, abban az esetben sem, ha az előnyben részesített szanálási stratégia a hitelezői feltőkésítési eszköz más szanálási eszközökkel együtt történő alkalmazását írja elő, viszont ez utóbbiakat csak kiegészítő jelleggel kell igénybe venni.

- (12) A 806/2014/EU rendelet nem tartalmaz az MREL 2024 utáni teljesítésére vonatkozó átmeneti rendelkezéseket és köztes célszinteket előíró külön szabályokat. Léteznek azonban olyan helyzetek, amikor a szervezeteket nem lehet azonnal arra kötelezni, hogy megfeleljenek a Testület által meghatározott magasabb MREL-nek, többek között azokban az esetekben, amikor az MREL megemlése a szervezetenél bekövetkezett lényeges változásokból, például fúziókból vagy felvásárlásokból, vagy az előnyben részesített szanálási stratégia megváltoztatásából ered. Így különösen, amennyiben az előnyben részesített szanálási stratégia a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásról egy szanálási intézkedés alkalmazására változik, előfordulhat, hogy a szervezet nem képes azonnal teljes mértékben megfelelni a Testület által meghatározott MREL-nek. A Testületet ezért fel kell hatalmazni arra, hogy megfelelő átmeneti időszakokat határozzon meg az MREL teljesítéséhez. Ezenkívül a Testületnek hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy kötelező köztes célszinteket határozzon meg az ilyen szervezetek számára annak biztosítására, hogy azok megfelelő módon állítsák össze az MREL szempontjából figyelembe vehető forrásait. A jogos elvárások védelme érdekében az új szabályok nem érinthetik a Testület által a releváns időpontban alkalmazandó szabályok alapján korábban meghatározott átmeneti időszakokat.

- (13) Az 1024/2013/EU tanácsi rendelet¹⁰ 4. cikke alapján a korai beavatkozással kapcsolatos felügyeleti feladatok ellátása az EKB hatáskörébe tartozik. Csökkenteni kell a 2014/59/EU irányelvben meghatározott korai beavatkozási intézkedéseknek a nemzeti jogba való eltérő átültetéséből eredő kockázatokat, és elő kell segíteni, hogy az EKB a korai beavatkozási intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskörét hatékonyan és következetesen alkalmazza. Az említett korai beavatkozási intézkedések bevezetésére azért került sor, hogy az illetékes hatóságok orvosolhassák egy szervezet pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, valamint a lehető legnagyobb mértékben csökkenthessék egy esetleges szanálás kockázatát és hatását. Az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának kiváltó okaira vonatkozó bizonyosság hiánya és a felügyeleti intézkedésekkel való részleges átfedések miatt azonban eddig ritkán alkalmaztak korai beavatkozási intézkedéseket. A 806/2014/EU rendeletnek ezért tükröznie kell a 2014/59/EU irányelvben foglalt, a korai beavatkozási intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket, ezáltal egy egységes és közvetlenül alkalmazható jogi eszközt biztosítva az EKB számára, ezenkívül egyszerűsíteni és pontosítani kell az említett korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit. Egy szervezet vezető testülete felmentésének feltételeivel és időzítésével, valamint az ügyvivő vagyonfelügyelők kinevezésével kapcsolatos bizonytalanságok eloszlata érdekében az említett intézkedéseket kifejezetten korai beavatkozási intézkedésnek kell tekinteni, amelyet ugyanazon kiváltó okok alapján kell meghozni. Bizonyos feltételek mellett a tevékenységek fokozatos felszámolása is költséghatékony megoldás lehet, amely megkönnyíti egy gyenge üzleti modellel rendelkező szervezet kivonulását a piacról, elkerülve a legvégül a szervezet fizetéseképtelenségéhez vezető hosszú hanyatlást.

¹⁰ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

Az EKB-nak jogosultsággal kell rendelkeznie a korai beavatkozáshoz annak érdekében, hogy egy szervezet tevékenységeinek önkéntes felszámolása esetén végrehajtandó terv benyújtását kérje, ugyanakkor az ilyen terv végrehajtására vonatkozó döntést az érintett szervezetre kell hagyni. Az EKB számára elő kell írni, hogy a korai beavatkozási jogosultság alkalmazásakor egy adott helyzet kezelésére az arányosság elvével összhangban válassza ki a megfelelő intézkedéseket. Annak érdekében, hogy az EKB figyelembe vehesse a reputációs kockázatokat, illetve a pénzmosáshoz vagy az információs és kommunikációs technológiához kapcsolódó kockázatokat, az EKB-nak nemcsak mennyiségi mutatók – például a tőke- vagy likviditási követelmények, a tőkeáttétel szintje, a nemteljesítő hitelek vagy a kitettségek koncentrációja – alapján kell értékelnie a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, hanem minőségi jellegű kiváltó okok alapján is. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a szervezet helyzetének további romlása, a korai beavatkozási intézkedésekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatnak lehetővé kell tennie ezen intézkedések gyors mérlegelését és – adott esetben – alkalmazását.

- (14) Biztosítani kell, hogy a Testület felkészülhessen egy szervezet esetleges szanálására. Az EKB-nak vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságnak ezért kellő időben tájékoztatnia kell a Testületet a szervezet helyzetének romlásáról, és a Testületnek rendelkeznie kell előkészítő intézkedések végrehajtásához szükséges hatáskörrel. Fontos, hogy annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Testület a lehető leggyorsabban reagálhasson egy szervezet helyzetének romlására, a korai beavatkozási intézkedések előzetes alkalmazása nem lehet feltétele annak, hogy a Testület intézkedéseket hozzon a szervezet értékesítésére vonatkozóan, vagy információkat kérjen a szanálási terv aktualizálásához és az értékelés elkészítéséhez. Intézményvédelmi rendszerben tagsággal rendelkező szervezet értékesítése esetén a Testületnek mérlegelnie kell azon intézkedéseket, amelyeket az intézményvédelmi rendszer a szanálás előtt hozhat annak érdekében, hogy elkerülje a szervezet fizetésektelenségének, vagy valószínűleg fizetésektelenné válásának lényeges kockázatát. A szervezet helyzetének romlására való következetes, összehangolt, hatékony és időben történő reagálás, valamint az esetleges szanálásra való megfelelő felkészülés érdekében fokozni kell az EKB, a nemzeti illetékes hatóságok és a Testület közötti együttműködést és koordinációt. Amint egy szervezet teljesíti a korai beavatkozási intézkedések alkalmazásának feltételeit, az EKB-nak, a nemzeti illetékes hatóságoknak és a Testületnek fokozniuk kell az információcserét, beleértve az ideiglenes információkat is, és közösen kell nyomon követniük a szervezet helyzetét.

- (15) Biztosítani kell a Testület és az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság időben történő fellépését és tevékenységük korai összehangolását a kevésbé jelentős, határokon átnyúló tevékenységű csoportok tekintetében, amíg egy szervezet továbbra is működő vállalkozás, de lényeges kockázata van annak, hogy fizetéseképtelenné válhat. Az EKB-nak vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságnak ezért a lehető leghamarabb értesítenie kell a Testületet az ilyen kockázatról. Az értesítésben ismertetni kell az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság értékelését megalapozó indokokat, valamint nem kimerítő jelleggel át kell tekinteni azon alternatív magánszektorbeli intézkedéseket, felügyeleti intézkedéseket vagy korai beavatkozási intézkedéseket, amelyek a szervezet fizetéseképtelenségének megelőzése érdekében észszerű időn belül rendelkezésre állnak. Az ilyen korai értesítés nem érinti azon alternatív magánszektorbeli intézkedéseket – beleértve a valamely intézményvédelmi rendszer által hozott intézkedéseket is –, amelyekkel észszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet fizetéseképtelensége, vagy valószínű fizetéseképtelenné válása, és nem sértheti az annak megállapítására irányuló eljárásokat, hogy teljesülnek-e a szanalási feltételek. Az, hogy az EKB-nak vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságnak előzetesen értesítenie kell a Testületet annak lényeges kockázatáról, hogy egy szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, illetve az ilyen lényeges kockázat kezelésére irányuló intézkedések végrehajtására meghatározott határidő lejártá nem lehet feltétele annak, vagy szükségszerűen nem vonhatja maga után azt, hogy az adott szervezet fizetéseképtelenségét vagy valószínű fizetéseképtelenné válását a későbbiekben megállapítsák. Ezenkívül, ha egy későbbi szakaszban a szervezet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak minősül, és észszerű időkereten belül nincs alternatív megoldás a fizetéseképtelenség megelőzésére, a Testületnek határoznia kell arról, hoz-e szanalási intézkedést. Ilyen esetben a szanalási intézkedésnek a szervezetre való alkalmazásáról szóló határozat időszerűsége alapvető fontosságú lehet a szanalási stratégia sikeres végrehajtása szempontjából, különösen azért, mert a szervezet működésébe történő korai beavatkozás hozzájárulhat az említett stratégia végrehajtásához szükséges megfelelő szintű veszteségviselő képesség és likviditás biztosításához. Ezért helyénvaló lehetővé tenni a Testület számára, hogy az EKB-val vagy az érintett nemzeti illetékes hatósággal szoros együttműködésben értékelje, mi minősül észszerű időkeretnek a szervezet fizetéseképtelenségének elkerülését célzó alternatív intézkedések végrehajtására. A megfelelő időben elérendő eredmény biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Testület megfelelően felkészülhessen a szervezet esetleges szanalására, a Testületnek és az EKB-nak vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságnak rendszeresen találkoznia kell, és a Testületnek az ügy körülményeire tekintettel kell döntenie az említett ülések gyakoriságáról.

- (16) A prudenciális követelmények lényeges megsértésének lefedése érdekében tovább kell pontosítani azon feltételeket, amelyek alapján megállapítható, hogy az anyavállalatok, ideértve a holdingtársaságokat is, fizetéképtelenek-e vagy valószínűleg fizetéképtelenné válnak-e. Az említett követelmények anyavállalat általi megsértését akkor kell lényegesnek tekinteni, ha az ilyen jogsértés a típusát és a mértékét tekintve olyan szintű, hogy – ha egy hitelintézet követte volna el – indokolt lenne, hogy az illetékes hatóság a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

(17) A szanálási keretrendszer célja, hogy – a szervezet méretétől és üzleti modelljétől függetlenül – minden szervezetre alkalmazni lehessen, amennyiben a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök nem alkalmasak a szervezet fizetésektelenségének kezelésére. Azonban a keretrendszer egyes célkitűzéseit pontosabban meg kell határozni a harmonizáció fokozása és a konvergencia előmozdítása érdekében. A kritikus funkciók folytonosságának biztosítására irányuló szanálási cél a pénzügyi stabilitás és a reálgazdaság védelmére irányul. Ezért biztosítani kell, hogy a kritikus funkciók ellátása ne szűnjön meg. Így különösen szükséges egyértelművé tenni, hogy a sajátos körülményektől függően a Testület képes megállapítani, hogy egy szervezet bizonyos funkciói akkor is kritikusnak tekintendők, ha azok megszűnése csak regionális szinten okozna fennakadást a pénzügyi stabilitás, vagy a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások tekintetében. Ami a betétgyűjtést illeti, a Testületnek kellő figyelmet kell fordítania a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² hatálya alá nem tartozó betétekkel rendelkező betétesek bizalma elvesztésének kockázatára. Az állami forrásokat védeni kell a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják. Védelmet kell nyújtani a 2014/49/EU irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ hatálya alá tartozó befektetők, valamint az ügyfelek pénzeszközei és vagyona számára is.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) A szanálási tervezés szakaszában annak eldöntésekor, hogy egy szervezetet szanálásra kell-e kijelölni, a Testületnek azt a tényt, hogy egy szervezetre egyszerűsített kötelezettségek vonatkoznak, általában annak mutatójaként kell használnia, hogy fizetésképtelenség esetén a szanálás nem szolgálná a közérdeket. Ezzel szemben az a tény, hogy egy szervezetre nem vonatkoznak egyszerűsített kötelezettségek, azt jelezheti, hogy fizetésképtelenség esetén a szanálás közérdeket szolgálna.
- (19) Egy szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása egyes esetekben veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, és megszakíthatja a kritikus funkciók ellátását. Ez lehet a helyzet például akkor, ha a fizetésképtelenség valószínűleg veszteséget okozna a betétek jelentős részén, vagy jelentős nehézségeket eredményezne a betétekhez való hozzáférés folytonosságában, és ha a Testület úgy ítéli meg, hogy az említett veszteségek vagy az említett nehézségek jelentős hatást gyakorolhatnak a kritikus funkciók ellátására, a pénzügyi stabilitásra fertőzés révén vagy a reálgazdaságra. Ilyen esetekben nagy a valószínűsége annak, hogy közérdek fűződne ahhoz, hogy a szervezetet szanálás alá vonják ahelyett, hogy rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolnák. Annak értékelése során, hogy egy szervezet szanálása közérdeket szolgál-e, lehetőség szerint figyelembe kell venni egyrészt az ágazat által finanszírozott biztonsági hálókon, nevezetesen a szanálásfinanszírozási rendszereken vagy a betétbiztosítási rendszereken keresztül nyújtott finanszírozás, és másrészt a tagállamok által az adófizetők pénzéből nyújtott finanszírozás közötti különbséget. A tagállamok által nyújtott ilyen finanszírozás nagyobb erkölcsi kockázattal jár, és kevésbé ösztönzi a piaci fegyelmet. Ezért a rendkívüli állami pénzügyi támogatás minimalizálására irányuló célkitűzés értékelésekor a Testületnek előnyben kell részesítenie az Egységes Szanálási Alapon (a továbbiakban: az Alap) vagy a betétbiztosítási rendszeren keresztüli finanszírozást a tagállami költségvetési forrásokból származó azonos összegű finanszírozással szemben.

- (20) A közérdek értékelésének elvégzése során a Testületnek értékelnie kell, hogy ha a fizetésképtelen szervezetet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében számolják fel, a szanálási célok bármelyike ki van-e téve kockázatnak. A szanálási intézkedés nem tekinthető úgy, hogy közérdekből szükséges, ha a szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén egyik szanálási cél sincs kitéve kockázatnak. Ha a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetén a Testület értékelése alapján legalább egy szanálási cél ki van téve kockázatnak, a közérdek értékelésének eredménye csak akkor lehet negatív, ha a fizetésképtelen szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával a szanálási célok nemcsak a szanálással azonos mértékben, hanem annál még hatékonyabban lennének elérhetők.
- (21) A 806/2014/EU rendelet, valamint a 2014/49/EU és a 2014/59/EU irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok fényében szükséges tovább pontosítani azon feltételeket, amelyek mellett – kivételesen – rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak minősülő, megelőző jellegű intézkedések tehetők. A megelőző intézkedéseket kellő időben kell meghozni. Ezenkívül az értékvesztett eszközök – többek között a vagyonkezelői eszközök vagy az eszközgarancia-rendszerek – tehermentesítésére irányuló intézkedések eredményesnek és hatékonyak bizonyulhatnak a szervezetek esetleges pénzügyi nehézségeit kiváltó okok kezelésében és a fizetésképtelenségük megelőzésében, és ezért releváns megelőző intézkedéseknek minősülhetnek. Ezért meg kell határozni, hogy megelőző intézkedések értékvesztett eszközökre vonatkozó intézkedések formáját is ölthetik.

(22) A piaci fegyelem megőrzése, a közpénzek védelme és a verseny torzulásának elkerülése érdekében a megelőző intézkedéseknek továbbra is kivételt kell képezniük, és csak a piac súlyos zavarainak kezelésére és a pénzügyi stabilitás megőrzésére alkalmazhatók, különösen rendszerszintű válság esetében. Ezenkívül a megelőző intézkedések nem alkalmazhatók a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek kezelésére. A felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségek számszerűsítésének legmegbízhatóbb eszköze az EKB, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁴ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH) vagy a nemzeti illetékes hatóságok által végzett eszközminőség-vizsgálat. Az EKB-nak és a nemzeti illetékes hatóságoknak egy ilyen felülvizsgálat alkalmazásával, vagy adott esetben helyszíni ellenőrzésekkel kell számszerűsíteniük a felmerült vagy valószínűsíthetően felmerülő veszteségeket, amennyiben egy ilyen felülvizsgálat vagy ellenőrzések észszerű időn belül elvégezhetőek. Amennyiben ez nem lehetséges, az EKB-nak és a nemzeti illetékes hatóságoknak a fennálló körülmények között megvalósítható legmegbízhatóbb módon kell számszerűsíteniük a felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket, adott esetben a szervezet mérlege alapján, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, és ezt független külső könyvvizsgáló megerősítette.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

A megelőző feltőkésítés és az újonnan kibocsátott kötelezettségekre vonatkozó állami garanciák formájában megvalósuló támogatási intézkedések céljából a szervezet fizetőképességének vizsgálatát annak előretekintő értékelésére kell alapozni, hogy a szervezet képes-e megfelelni az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben vagy az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹⁵ meghatározott szavatolótőke-követelményeknek, valamint a 2013/36/EU vagy az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁶ meghatározott kiegészítő szavatolótőke-követelménynek.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) A megelőző feltőkésítés célja azon életképes szervezetek támogatása, amelyekről megállapították, hogy a közeljövőben valószínűleg átmeneti nehézségekkel szembesülnek, és ezáltal helyzetük további romlásának megakadályozása. Annak érdekében, hogy ne részesülhessenek állami támogatásban olyan vállalkozások, amelyek már nem nyereségesek, a szavatolótőke-instrumentumok vagy más tőkeinstrumentumok megszerzésével vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában tett megelőző intézkedések összege nem haladhatja meg azon mértéket, amely a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat szerinti kedvezőtlen forgatókönyvben azonosított tőkehiány fedezéséhez szükséges. Annak biztosítására, hogy a közfinanszírozást végső soron megszüntessék, az említett megelőző intézkedéseknek is időben korlátozottnak kell lenniük, és egyértelmű ütemtervet kell tartalmazniuk a kivetésükre vonatkozóan („a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia”). A lejárat nélküli instrumentumokat, beleértve az elsődleges alapvető tőkét is, csak kivételes körülmények között és bizonyos mennyiségi korlátok mellett szabad alkalmazni, mivel jellegüknél fogva nem felelnek meg az ideiglenes jellegre vonatkozó feltételnek. Az EKB-nak vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságnak egyszeri korrekciós tervet kell kérnie azon szervezetektől, amelyek nem felelnek meg a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia feltételeinek. Annak biztosítása érdekében, hogy az életképtelennek bizonyuló szervezetek kivonuljanak a piacról, az érintett hatóságnak meg kell állapítania, hogy a szervezet fizetéképtelen-e, vagy valószínűleg fizetéképtelenné válik-e, amennyiben az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság nem elégedett a korrekciós tervvel, vagy ha a szervezet nem felel meg a korrekciós tervnek.

- (24) Megelőző intézkedések útján csak akkora összegű finanszírozást szabad nyújtani, amelyre a szervezetnek annak érdekében van szüksége, hogy a stresszteszt vagy valamely azzal egyenértékű vizsgálat során meghatározott kedvezőtlen forgatókönyv-esemény bekövetkeztekor meg tudja őrizni a fizetőképességét. Értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedések esetében a finanszírozásban részesülő szervezet számára lehetővé kell tenni, hogy a nyújtott összeget az átruházott eszközök veszteségeinek fedezésére vagy tőkeinstrumentumok megszerzésével kombinálva használja fel, feltéve, hogy nem lépik túl az azonosított hiány teljes összegét. Szükséges biztosítani továbbá, hogy az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedések megfeleljenek az állami támogatásokra vonatkozó hatályos szabályoknak és a bevált gyakorlatoknak, helyreállítsák a szervezet hosszú távú életképességét, továbbá alkalmazásukkal az állami támogatás a szükséges minimumra korlátozódjon, és elkerülhető legyen a verseny torzulása. Az említett okokból az érintett hatóságoknak az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedések esetében figyelembe kell venniük a konkrét iránymutatást, beleértve a nemzeti eszközkezelő társaságok létrehozásának lehetséges módjára vonatkozó bizottsági tervezetet, valamint „A nemteljesítő hitelek kezelése a Covid19-világjárványt követően” című, 2020. december 16-i bizottsági közleményt. Az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések formájában megvalósuló megelőző intézkedéseknek elsődlegesen mindig ideiglenes jellegűnek kell lenniük. Várhatóan jobban biztosítják az említett feltételnek való megfelelést az érintett szervezet értékvesztett eszközeivel kapcsolatban egy meghatározott időszakra nyújtott állami garanciák, mint az ilyen eszközök államilag támogatott szervezetre történő átruházása.

- (25) Fontos biztosítani a Testület gyors és időben történő szanálási intézkedését, amennyiben az ilyen intézkedés keretében állami támogatásra vagy az Alapból nyújtott támogatásra kerül sor. Ezért lehetővé kell tenni a Testület számára, hogy még azelőtt elfogadja az érintett szanálási programot, hogy a Bizottság megvizsgálta volna, hogy az ilyen támogatás összeegyeztethető-e a belső piaccal. Annak érdekében azonban, hogy ilyen forgatókönyv esetén biztosított legyen a belső piac megfelelő működése, az állami támogatással vagy az Alapból nyújtott támogatással járó szanálási programok esetében a támogatást végső soron továbbra is a Bizottságnak kell jóváhagynia. Annak érdekében, hogy a Bizottság a lehető leghamarabb értékelni tudja, hogy az Alapból nyújtott támogatás összeegyeztethető-e a belső piaccal, valamint, hogy biztosítani lehessen a zökkenőmentes információáramlást, a Testületnek és a Bizottságnak haladéktalanul meg kell osztania az Alapból nyújtott támogatás lehetséges felhasználásával kapcsolatos valamennyi szükséges információt. Konkrét szabályokat kell megállapítani arra vonatkozóan, hogy a Testületnek mikor és milyen információkat kell a Bizottság rendelkezésére bocsátania annak érdekében, hogy a Bizottság elkészíthesse az Alapból nyújtott támogatás összeegyeztethetőségéről szóló értékelést.
- (26) A szanálás alá vonásra vonatkozó eljárás hasonló a leírási és átalakítási jogosultság alkalmazására irányuló döntésre vonatkozó eljáráshoz. Ezért helyénvaló a Testület és az esettől függően az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóság feladatait összehangolni, amikor egyrészt értékeli azt, hogy fennállnak-e a leírási és átalakítási jogosultság alkalmazásának feltételei, és másrészt értékeli a szanálási program elfogadásának feltételeit.

- (27) Lehetséges, hogy míg egy szanálás alá vonható csoport egyik szanálás alá vonható szervezetére szanálási intézkedést kell alkalmazni, az ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezetre leírási és átalakítási jogosultságot kell alkalmazni. Az ilyen szervezetek közötti kölcsönös függőségek, többek között a helyreállítandó konszolidált tőkekövetelmények megléte, valamint a veszteségek vonatkozásában az upstream és a tőkeigény szempontjából a downstream mechanizmusok aktiválásának szükségessége megnehezítheti az egyes szervezetek veszteségviselési és feltőkésítési igényeinek külön-külön történő értékelését, és ezáltal az egyes szervezetek esetében leírandó és átalakítandó összegek meghatározását. Ezért meg kell határozni egy olyan eljárást, amely szerint a Testületnek az említett helyzetekben figyelembe kell vennie az ilyen kölcsönös függőségeket a tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására és átalakítására vonatkozó jogosultság alkalmazása során. E célból, amennyiben az egyik szervezet teljesíti a leírási és átalakítási jogosultság alkalmazásának feltételeit, míg egy ugyanazon csoporthoz tartozó másik szervezet teljesíti a szanálási feltételeket, a Testületnek mindkét szervezetre kiterjedő szanálási programot kell elfogadnia.
- (28) A jogbiztonság növelése érdekében, valamint tekintettel a jövőben esetleg felmerülő, bizonytalan eseményekből – többek között a szanálás időpontjában folyamatban lévő jogvita kimeneteléből – fakadó kötelezettségek potenciális jelentőségére, meg kell határozni, hogy az említett kötelezettségeket a hitelezői feltőkésítés alkalmazása céljából milyen módon kell kezelni. A Testületnek különbséget kell tennie az olyan, múltbeli eseményekből fakadó meglévő kötelemeken alapuló kötelezettségek között, amelyek veszteséget fognak eredményezni, de amelyek ideje vagy összege bizonytalan, valamint az olyan kötelezettségek között, amelyek a jövőben merülhetnek fel, de nem eredményeznének veszteséget, vagy csak bizonytalan esemény bekövetkezése esetén merülhetnek fel a jövőben.

- (29) Azt is elő kell írni, hogy az egyéb kötelezettségekkel azonos módon kell kezelni a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségeket, amennyiben az említett kötelezettségek olyan, múltbeli eseményekből fakadó meglévő kötelmeken alapulnak, amelyek veszteséget fognak eredményezni. Az ilyen kötelezettségeknek hitelezői feltőkésítésbe bevonhatónak kell lenniük, kivéve, ha megfelelnek a hitelezői feltőkésítés hatálya alóli kizárásra vonatkozó konkrét kritériumok valamelyikének. Tekintettel arra, hogy az említett kötelezettségek a szanálás során relevánsak lehetnek, valamint a hitelezői feltőkésítés alkalmazása bizonyosságának biztosítása érdekében elő kell írni, hogy az említett kötelezettségek a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek részét képezik, és hogy ennek következtében a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazható azokra. A bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségekre vonatkozó hitelezői feltőkésítési eszköz hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a Testületnek hatáskörrel kell rendelkeznie az ilyen kötelezettségek tekintetében esedékes tőkeösszeg csökkentésére – beleértve a nullára csökkentését is –, valamint az ilyen kötelezettségek részvényekké vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká való átalakítására. Azonban a csökkentés vagy átalakítás csak akkor léphet hatályba, ha és amint a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség az időzítés és az összeg tekintetében véglegesen meghatározásra kerül.

- (30) Biztosítani szükséges, hogy egy, a jövőben esetleg felmerülő, bizonytalan eseményből fakadó kötelezettség, vagy egy, a szanálás időpontjában meglévő kötelmen alapuló, bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség ne rontsa a szanálási stratégia és különösen a hitelezői feltőkésítés hatékonyságát. Az említett célkitűzés elérése érdekében az értékelőnek a szanálás céljából végzett értékelés részeként értékelnie kell az ilyen kötelezettségeket, és a legjobb tudása szerint számszerűsíteni kell az említett kötelezettségek potenciális értékét. Annak biztosítására, hogy a szanálási eljárást követően a szervezet megfelelő ideig fenn tudja tartani a kellő piaci bizalmat, az értékelőnek figyelembe kell vennie az említett potenciális értéket azon összeg meghatározásakor, amellyel a szanálás alatt álló intézmény tőkemegfelelési mutatóinak helyreállítása érdekében a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani. Így különösen, a Testületnek olyan mértékben kell alkalmaznia a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre vonatkozó átalakítási jogosultságát, hogy a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése kellő mértékű legyen azon potenciális veszteségek fedezésére, amelyeket egy, a jövőben esetleg felmerülő, bizonytalan eseményből fakadó vagy egy meglévő kötelmen alapuló, de bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettség okozhat. A leírandó vagy átalakítandó összeg értékelésekor a Testületnek több tényező alapján gondosan mérlegelnie kell a potenciális veszteségnek a szanálás alatt álló intézményre gyakorolt hatását, beleértve az esemény bekövetkezésének valószínűségét, a bekövetkezésének időkeretét és a kötelezettség összegét.

- (31) Bizonyos körülmények között, miután az Alap a szervezet szavatolótőkét is magában foglaló teljes kötelezettségállományának legfeljebb 5 %-át kitevő hozzájárulást nyújtott, a Testület kiegészítő finanszírozási forrásokat használhat fel a szanálási intézkedésének további támogatására. Pontosabban meg kell határozni, hogy az Alap milyen körülmények között nyújthat további támogatást, amennyiben már teljes egészében leírták vagy átalakították valamennyi olyan hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget, amelyek a kielégítési sorrendben a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások nem biztosított betéteinél hátrébb sorolt nem biztosítható betétek, és amelyeket a hitelezői feltőkésítésből mérlegelési jogkör alkalmazásával nem zártak ki.

(32) A szanálás sikere attól függ, hogy a Testület időben hozzáfér-e a hatáskörébe tartozó szervezetektől, valamint a közintézményektől és a hatóságoktól származó releváns információkhoz. Ezzel összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy a Testület ne csak azon információkhoz férhessen hozzá, amelyekkel az EKB az 1024/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti hatóságként rendelkezik, hanem azon statisztikai jellegű információkhoz is, amelyeket az EKB a központi banki funkciója keretében gyűjtött. A 2533/98/EK tanácsi rendelet¹⁷ alapján a Testületnek biztosítania kell a bizalmas statisztikai adatok fizikai és logikai védelmét, és engedélyt kell kérnie az EKB-től arra, hogy az adatokat továbbadhassa, amennyiben arra a feladatainak végrehajtásához esetlegesen szüksége van. Mivel az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ alapján létrehozott központi automatizált mechanizmusok birtokában lévő, azon ügyfelek aggregált számára vonatkozó információ-szolgáltatás, amelyek esetében a szervezet az egyetlen vagy a fő banki partner, szükséges és arányos lehet a közérdek értékelésének elvégzéséhez, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az említett információkat eseti alapon megkapja.

¹⁷ A Tanács 2533/98/EK rendelete (1998. november 23.) az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről (HL L 318., 1998.11.27., 8. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Meg kell határozni azon pontos időpontot is, amikor a Testület közvetett módon hozzáférhet az információkhoz. Ezenkívül, amennyiben a Testület számára a feladatai ellátásához szükséges információk olyan közintézmény vagy hatóság rendelkezésére állnak, amelynek együtt kell működnie a Testülettel, az ilyen intézménynek vagy hatóságnak az említett információkat – kérésére – a Testület rendelkezésére kell bocsátania. Azonban, ha az adott időpontban az információ nem áll rendelkezésre, függetlenül annak okától, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az információval rendelkező természetes vagy jogi személytől megszerezze az említett információt, vagy a nemzeti szanálási hatóságokon keresztül, vagy – az említett nemzeti szanálási hatóságok erről való tájékoztatását követően – közvetlenül. A Testület számára azt is lehetővé kell tenni, hogy meghatározza a szervezetek által a részére nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó eljárást és a tájékoztatás formáját, annak biztosítása érdekében, hogy az említett információ az igényeinek leginkább megfelelő legyen, beleértve a virtuális adatszobákkal kapcsolatosan is. Emellett a Testület számára releváns és a ráruházott feladatok ellátásához szükséges adatoknak esetleg birtokában levő valamennyi közintézménnyel és hatósággal való lehető legszélesebb körű együttműködés biztosítása, valamint a kérelmek megkettőzésének elkerülése érdekében azon közintézmények és hatóságok köre, amelyek tekintetében a Testület számára lehetővé kell tenni a velük való együttműködést, az információk rendelkezésre állásának ellenőrzését és az információcserét, ki kell, hogy terjedjen a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjaira, a releváns betétbiztosítási rendszerekre, az Európai Rendszerkockázati Testületre, az európai felügyeleti hatóságokra és az Európai Stabilitási Mechanizmusra. Végül, annak biztosítása érdekében, hogy szükség esetén időben sor kerülhessen az Alapot érintő pénzügyi megállapodások útján történő beavatkozásra, a Testületnek tájékoztatnia kell a Bizottságot és az EKB-t, amint úgy ítéli meg, hogy szükség lehet ilyen pénzügyi megállapodások aktiválására, továbbá a Bizottság és az EKB rendelkezésére kell bocsátania az ilyen pénzügyi megállapodások tekintetében a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt.

- (33) A 2014/59/EU irányelv 86. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az irányelv hatálya alá tartozó szervezetekkel szemben csak a szanálási hatóság kezdeményezésére indítható rendes fizetéképtelenségi eljárás, és a szervezetet rendes fizetéképtelenségi eljárás alá helyező határozatot csak a szanálási hatóság hozzájárulásával lehet meghozni. Ez a rendelkezés nem tükröződik a 806/2014/EU rendeletben. A 806/2014/EU rendeletben meghatározott feladatmegosztással összhangban a nemzeti szanálási hatóságoknak konzultálniuk kell a Testülettel, mielőtt – a 2014/59/EU irányelv 86. cikkének (1) bekezdésével összhangban – eljárának a Testület közvetlen felelőssége alá tartozó szervezetekkel kapcsolatban.
- (34) A Testület alelnökének tisztségére vonatkozó kiválasztási kritériumok megegyeznek a Testület elnökének és egyéb, teljes munkaidőben foglalkoztatott tagjainak kiválasztására vonatkozó kritériumokkal. Ezért helyénvaló a Testület alelnöke számára ugyanazon szavazati jogokat biztosítani, mint amelyekkel a Testület elnöke és teljes munkaidőben foglalkoztatott tagjai rendelkeznek.
- (35) Annak érdekében, hogy a Testület plenáris testülete előzetesen értékelhesse az előzetes költségvetési tervezetet, mielőtt az elnök előterjeszti annak végleges tervezetét, meg kell hosszabbítani azon időszakot, amelyen belül az elnök előterjesztheti a Testület éves költségvetésére vonatkozó első javaslatot.
- (36) Az Egységes Szanálási Mechanizmuson belüli, a Testület és a nemzeti szanálási hatóságok közötti együttműködés további erősítése érdekében a Testület ügyvezetői testületének konzultálnia kell a Testület plenáris testületével azon útmutatókról, általános iránymutatásokról és az Egységes Szanálási Mechanizmuson belül általánosan alkalmazandó egyéb eszközökről, amelyek meghatározzák, hogy a Testület hogyan tervezi végrehajtani a 806/2014/EU rendeletet.

- (37) Az útmutatókkal, általános iránymutatásokkal és az Egységes Szanálási Mechanizmuson belül általánosan alkalmazandó egyéb eszközökkel kapcsolatos konzultációk lefolytatására vonatkozó eljárást a 806/2014/EU rendelet 31. cikkének (1) bekezdésében említett kerettel összhangban folytatott konzultációkra vonatkozó meglévő eljárások figyelembevételével kell értelmezni. Amennyiben az említett keret már előír egyedi rendelkezéseket az útmutatókra és általános iránymutatásokra vonatkozóan, az említett meglévő eljárásokat adott esetben alkalmazni kell az új konzultációs eljárás mellett.
- (38) Az Alapnak a 806/2014/EU rendeletben előírt kezdeti felhalmozási időszakát követően az Alap rendelkezésére álló pénzügyi eszközei kismértékben a célszint alá csökkenhetnek, különösen a biztosított betétek növekedése miatt. Az említett körülmények között valószínűleg lehívásra kerülő előzetes hozzájárulások összege tehát vélhetően alacsony. Előfordulhat tehát, hogy bizonyos években az ilyen előzetes hozzájárulások összege már nem állna arányban az említett hozzájárulások beszédésének költségével. A Testület számára ezért lehetővé kell tenni, hogy az előzetes hozzájárulások beszédését legfeljebb három évvel elhalaszthassa mindaddig, amíg a beszédendő összeg arányos nem lesz a beszédési eljárás költségével, feltéve, hogy az ilyen halasztás nem befolyásolja lényegesen a Testületnek az Alap igénybevételére vonatkozó képességét.

(39) A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások az Alap rendelkezésre álló pénzügyi eszközök közé tartoznak. Ezért meg kell határozni azon körülményeket, amelyek mellett az említett fizetési kötelezettségvállalások lehívhatók. Abban az esetben, ha egy szervezet az engedélyéről való lemondásról szóló határozatot követően már nem tartozik az Alapba fizetendő hozzájárulásokra vonatkozó kötelezettség hatálya alá, a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalást törölni kell. Annak biztosítása érdekében, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalás törlése ne vezessen olyan helyzethez, amelyben az Alapban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a Testület által megfelelőnek ítélt szint alá csökkennek, a Testületnek jogosultsággal kell rendelkeznie a releváns szervezet által fizetendő hozzájárulás meghatározásához. Határozatában a Testületnek kellően figyelembe kell vennie, hogy fenn kell tartani az egyenlő versenyfeltételeket valamennyi részt vevő szervezet között, beleértve azon szervezetet is, amely már nem tartozik a 806/2014/EU rendelet 2. cikkének hatálya alá. A Testületnek részletesen meg kell indokolnia határozatát, és éves jelentésében közzé kell tennie az említett határozatot, beleértve annak indokolását is. Ezen túlmenően a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak a beszédendő előzetes hozzájárulások teljes összegén belüli arányával kapcsolatos nagyobb átláthatóság és bizonyosság biztosítása érdekében a Testületnek ilyen arányt – az alkalmazandó korlátokra is figyelemmel – évente meg kell határoznia. Az EKB-nak vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságnak törekednie kell annak biztosítására, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások prociklikus hatása – az alkalmazott elszámolási módszertől függően – mérséklődjön.

- (40) Az Alaphoz nyújtható rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális éves összege jelenleg az előzetes hozzájárulások összegének háromszorosára korlátozódik. A 806/2014/EU rendeletben előírt kezdeti felhalmozási időszakot követően az ilyen előzetes hozzájárulások – az Alap igénybevételén kívüli körülmények között – csak a biztosított betétek szintjének változásaitól függnnek, és ezért valószínűleg kis mértékűek lesznek. Ha tehát a rendkívüli utólagos hozzájárulások maximális összege az előzetes hozzájárulások alapján kerül meghatározásra, az drasztikusan korlátozhatja az Alap utólagos hozzájárulások beszedésére irányuló lehetőségét, ezáltal csökkentve intézkedési képességét. Ennek elkerülése érdekében más határértéket kell megállapítani, és a rendkívüli utólagos hozzájárulások lehívható maximális összegét az Alap célszintjének háromszor egynolcadában kell megállapítani.
- (41) Szanálás esetén is fenn kell tartani a díjazás és a teljesítmény közötti megfelelő kapcsolatot, különösen akkor, ha a veszteségeket valószínűleg áthárítják az Alapra. Ilyen esetekben törölni kell a szanálás alatt álló intézmény vezető testülete és felsővezetése tagjainak ki nem fizetett vagy nem megszolgált változó javadalmazását. Hacsak a vezető testület vagy a felsővezetés valamely tagja nem bizonyítja, hogy nem működött közre a szanálás alatt álló intézmény fizetéseképtelenségét eredményező vagy ahhoz hozzájáruló magatartásban, vagy nem volt felelős azért, vissza kell téríteni vagy vissza kell fizetni a szanálási intézkedés hozataláról szóló határozatot megelőző 24 hónapban megszolgált vagy kifizetett változó javadalmazást.

- (42) Az Alap igénybe vehető a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazásának támogatására, amelynek során a szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit átruházzák az átvevő félre. Ebben az esetben a Testületnek a szervezet fennmaradó részével szemben – annak rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő későbbi felszámolása során – követelése lehet. Ez akkor fordulhat elő, ha az Alapot olyan veszteségekkel kapcsolatban veszik igénybe, amelyeket a hitelezők egyébként viselnének, többek között az eszközökre és kötelezettségekre vonatkozó garanciák vagy az átruházott eszközök és kötelezettségek közötti különbség fedezése formájában. Annak biztosítása érdekében, hogy a fennmaradó szervezetben hátramaradt részvényesek és hitelezők ténylegesen viseljék a szanálás alatt álló intézmény veszteségeit, és a fizetésképtelenségi eljárásban nagyobb eséllyel teljesülhessenek a Testületet illető kifizetések, a Testületnek a fennmaradó szervezettel szembeni említett követeléseit, valamint a Testület jogszerűen felmerült, észszerű költségeiből eredő követeléseket a fizetésképtelenségi eljárásban ugyanolyan kielégítési sorrendben kell kezelni, mint az egyes részt vevő tagállamok nemzeti szanálásfinanszírozási rendszereinek követeléseit, amelyeknek a betétek és a betétbiztosítási rendszerek követeléseit előtt kell állniuk. Mivel a részvényeseknek és hitelezőknek az Alapból a „hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv megsértése miatt kifizetett kártérítés célja a szanálási intézkedés eredményei miatti kompenzálásuk, az említett kompenzáció miatt a Testületnek nem keletkezhet követelése.

- (43) A kellő rugalmasság biztosítása, valamint annak megkönnyítése céljából, hogy a betétbiztosítási rendszerek beavatkozassanak a szanálási eszközök használatának támogatása érdekében, amennyiben azok a szanálás alatt álló intézmény piacról való kilépéséhez vezetnek, meg kell határozni a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételeinek bizonyos szempontjait. Így különösen meg kell határozni azt, hogy a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközei – bizonyos esetekben és egyértelmű feltételek mellett – felhasználhatók olyan átruházási ügyletek támogatására, amelyek magukban foglalnak betéteket, beleértve az érintett betétbiztosítási rendszer által biztosított kártalanítási összeghatárt meghaladó biztosítható betéteket, valamint a betétesek általános elsőbbségébe tartozó nem biztosítható betéteket is. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának arra kell irányulnia, hogy fedezze a vevőre vagy áthidaló intézményre átruházott eszközök értékében az átruházott betétek értékéhez képest mutatkozó hiányt. Amennyiben a vevő az ügylet részeként hozzájárulást ír elő a tőkesemlegessége biztosítása és a saját tőkekövetelmény-megfelelésének megőrzése érdekében, a betétbiztosítási rendszernek is hozzájárulást kell nyújtania e célból. A betétbiztosítási rendszer által a szanálási intézkedéshez nyújtott támogatásnak készpénz vagy egyébek – így például garanciák vagy veszteségmegosztási megállapodások – formáját kell öltenie, amelyek képesek minimalizálni azon hatást, amelyet a támogatás a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközökre gyakorol, ugyanakkor lehetővé teszik, hogy a betétbiztosítási rendszer általi hozzájárulás elérje a céljait.

- (44) A betétbiztosítási rendszer szanáláshoz való hozzájárulását bizonyos mértékig korlátozni kell. Először is, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának teljes összege egyetlen szanálási esetben sem haladhatja meg az érintett hitelintézet biztosított betéteinek összegét. Másodsor, biztosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer olyan szanálási intézkedésbe való beavatkozása, amely elsősorban hitelezői feltőkésítésre támaszkodik a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítése és tevékenységeinek folytatása céljából, ne haladja meg azon veszteséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer fizetéseképtelenség esetén viselne, ha kifizetné a biztosított betéteseket, és átszállnának rá a betéteseknek az intézmény eszközei feletti követeléseiből eredő jogok. Harmadszor, amennyiben a betétbiztosítási rendszert a főként az üzleti tevékenység vevőre vagy áthidaló intézményre történő átruházásából álló szanálási intézkedés támogatására használják, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összege nem haladhatja meg a célszintjének 62,5 %-át, kivéve, ha a 2014/49/EU irányelv alapján kijelölt hatóság úgy dönt, hogy a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások elkerülése vagy a betétesek betéteikhez való hozzáféréseinek megőrzése érdekében eltekint az említett korlát alkalmazásától. Negyedszer, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összege nem haladhatja meg az átruházott eszközök és az átruházott betétek és azon kötelezettségek közötti különbséget, amelyek a fizetéseképtelenségi eljárásban a kielégítési sorrendben az említett betétekkel azonos szinten állnak vagy azoknál előbbre soroltak. Ez biztosítaná, hogy a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása adott esetben csak azon célt szolgálja, hogy a betéteseket ne érhesse veszteség, és ne azon hitelezőket védje, akik a fizetéseképtelenségi eljárás szerinti rangsorban a betétek után következnek. Adott esetben azonban a hozzájárulás tartalmazhatja az átvevő szervezet tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeget is.

- (45) Elő kell írni, hogy a betétbiztosítási rendszer csak akkor járulhat hozzá a biztosított betétektől eltérő kötelezettségek szanálással összefüggésben történő átruházásához, ha a Testület eseti alapon arra a következtetésre jut, hogy a betétesek általános elsőbbségében foglalt, a biztosított betétektől eltérő betétek nem vonhatók be a hitelezői feltőkésítésbe, és nem maradhatnak a szanálás alatt álló, felszámolás alá kerülő fennmaradó intézménynél, és ha az Alap igénybevételének feltételei nem teljesülnek a részvényesek és hitelezők hozzájárulásai révén. Így különösen, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az említett betéteket ne vonja be a veszteségviselésbe, amennyiben a kizárás feltétlenül szükséges és arányos a kritikus funkciók és a fő üzletágak folytonosságának megőrzéséhez, vagy amennyiben szükséges olyan széleskörű fertőzés és pénzügyi instabilitás elkerüléséhez, ami az Unió vagy valamely tagállam gazdaságában súlyos zavarokat okozhatna. Ugyanezen megfontolásokat kell érvényesíteni a hitelezői feltőkésítésbe bevonható, olyan egyéb kötelezettségeknek egy vevőre vagy áthidaló intézményre történő átruházásakor is, amelyek a kielégítési sorrendben a biztosított betétek után következnek. Ebben az esetben az említett, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházása nem támogatható a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával. Amennyiben az említett, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek átruházásához külső pénzügyi támogatásra van szükség, az említett támogatást az Alapnak kell nyújtania.

(46) Tekintettel a betétbiztosítási rendszerek szanálás során történő igénybevételének lehetőségére, pontosabban meg kell határozni azon feltételeket, amelyek mellett a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása beszámítható az Alaphoz való hozzáférésre vonatkozó követelményeknek való megfelelésbe. Az említett lehetőséget csak azon hitelintézetek számára kell biztosítani, amelyek eszközeinek összértéke nem haladja meg a 80 milliárd EUR-t, és olyan szanálási intézkedés összefüggésében, amely elsősorban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására támaszkodik. Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálást továbbra is elsősorban a hitelintézet belső forrásai finanszírozzák, és a versenytorzulás minimalizálása céljából, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása az Alaphoz való hozzáférés biztosítása érdekében csak azon hitelintézetek esetében vehető igénybe, amelyek tekintetében a szanálási terv vagy a csoportszintű szanálási terv a szanálási intézkedést megelőző 24 hónapban nem rendelkezik a fizetéképtelenség esetén történő rendezett felszámolásukról, tekintve, hogy a Testület az említett hitelintézetekre vonatkozóan a MREL-t olyan szinten határozta meg, amely a veszteségviselési és a feltőkésítési összegeket egyaránt magában foglalja. A Testület által meghatározott MREL-nek meg kell felelnie az olyan előnyben részesített szanálási stratégiákkal rendelkező szervezetekre vonatkozó MREL minimumszintjeinek, amelyek szanálás során elsődlegesen átruházási eszközök alkalmazását irányozzák elő, még akkor is, ha az adott szanálási terv vagy csoportszintű szanálási terv különböző intézkedéseket írt elő, és ezért az említett hitelintézetek MREL-jére nem vonatkoztak az említett minimumszintek. Továbbá, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a lehető legnagyobb mértékben meg kell előznie a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek veszteségviseléshez és feltőkésítéshez való hozzájárulásának. Végül, a szanálás alatt álló intézmény a szanálási intézkedést megelőző bizonyos időszakon belül nem sérthette meg az MREL-jét, beleértve a kötelező közbenső célokat is, nem érintve az MREL rövid távú technikai megsértésének eseteit.

- (47) Ha a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői által a kötelezettségeik csökkentése, leírása vagy átalakítása révén, vagy a fennmaradó szervezet felszámolása során várhatóan általuk viselendő veszteségek révén nyújtott hozzájárulás – a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulással együtt – eléri az intézmény szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállományának legalább 8 %-át, a Testület számára lehetővé kell tenni, hogy az Alapot további finanszírozás nyújtására használja fel, amennyiben ez szükséges a szanálási célokkal összhangban lévő hatékony szanálás biztosításához. Ilyen esetekben a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását az Alaphoz való hozzáférés lehetővé tételéhez szükséges összegre kell korlátozni. Emellett azon hitelintézet esetében, amelyek eszközeinek összértéke egyedi alapon 30 milliárd EUR és 80 milliárd EUR között van, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása nem haladhatja meg a hitelintézet – szavatolótőkét is tartalmazó – teljes kötelezettségállományának 2,5 %-át egyedi alapon.
- (48) Rendkívüli körülmények között előfordulhat, hogy az Alapnak a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 5 %-át kitevő hozzájárulása nem elegendő egy adott szanálási intézkedés finanszírozási igényeinek fedezésére. Ilyen esetekben, és amennyiben az említett hozzájárulást a betétbiztosítási rendszer beavatkozása tette lehetővé, a betétbiztosítási rendszernek bizonyos feltételek mellett további hozzájárulást kell nyújtania, amelynek összege megegyezik azon veszteségek összegével, amelyeket a biztosított betétek védelem hiányában szenvedtek volna el. E kiegészítő hozzájárulás költsége nem haladhatja meg azon veszteségeket, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolásnak és a biztosított betétek kifizetésének hipotetikus forgatókönyve esetén viselt volna. Emellett a betétbiztosítási rendszer kezdeti hozzájárulásának és kiegészítő hozzájárulásának összege nem haladhatja meg az érintett hitelintézet biztosított betéteinek összegét. A betétbiztosítási rendszer kiegészítő hozzájárulásával együtt a Testületnek képesnek kell lennie arra, hogy megkísérelje alternatív finanszírozási forrásokból további finanszírozás bevonását, amennyiben teljesülnek az említett finanszírozás feltételei.

- (49) Tekintettel az Alap közös felhasználású jellegére, helyénvaló külön eljárást létrehozni, amelyet akkor kell követni, amint a nettó összesített igénybevétele – amennyiben azt a betétbiztosítási rendszer előzetes hozzájárulása lehetővé teszi – elér bizonyos küszöbértékeket. Az ilyen eljárás nem vezethet ahhoz, hogy egy későbbi szanálási intézkedés során ne lehessen igénybe venni az Alap eszközeit. Amennyiben az Alap három éven át tartó nettó igénybevétele eléri a célszintje 10 %-ának megfelelő küszöbértéket, a plenáris testületnek iránymutatást kell nyújtania a feltöltés befejezéséig az Alapnak a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásával megkönnyített jövőbeli igénybevételére vonatkozóan. Amennyiben az Alap három éven át tartó nettó igénybevétele eléri a célszintje 20 %-át, a Testületnek tájékoztatnia kell a Tanácsot és a Bizottságot. Ekkor a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a betétbiztosítási rendszerek szanálásban megvalósuló hozzájárulásaira vonatkozó szabályokat, amelyek lehetővé teszik az Alap későbbi igénybevételét, valamint értékelnie kell, hogy az említett esetekben megfelelőek-e az Alap feltöltésére szolgáló hozzájárulások beszedésére alkalmazandó szabályok. Ezenkívül a célszint újbóli elérésére rendelkezésre álló időkeretet 10 évre meg kell hosszabbítani.
- (50) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz önmagában vagy az Alapból származó hozzájárulásokkal együtt történő alkalmazására használják fel, az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházását követően fennmaradó szervezetet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban rendezett módon kell felszámolni a 806/2014/EU rendelet 22. cikkének (5) bekezdése szerint. Ezen túlmenően, amennyiben a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit az áthidaló intézményi eszköz támogatására használják fel, az áthidaló intézmény műveleteit a 2014/59/EU irányelv 41. cikkének (3), (5) és (6) bekezdésével összhangban meg kell szüntetni.

- (51) Az átláthatóság kulcsfontosságú a piac integritásának, a piaci fegyelemnek és a befektetők védelmének biztosításához. Annak biztosítása érdekében, hogy a Testület képes legyen a nagyobb átláthatóságra irányuló erőfeszítések előmozdítására és az azokban való részvételre, lehetővé kell tenni, hogy közzétegye a saját elemzései, értékelései és meghatározásai – többek között a szanálhatósági értékelései – eredményeként kapott információkat, amennyiben az ilyen közzététel pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból nem veszélyezteti a közérdek védelmét, és ha a közzétételhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik.
- (52) A következetesség biztosítása érdekében a 806/2014/EU rendeletnek e rendelettel bevezetett azon módosításait, amelyek hasonlóak a 2014/59/EU irányelvbe az (EU) 2026/... európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁹⁺ bevezetett módosításokhoz, az (EU) 2026/... irányelv⁺⁺ átültetési határidejétől, azaz ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni. Nem indokolt azonban késleltetni a 806/2014/EU rendelet e rendelettel bevezetett azon módosításainak alkalmazását, amelyek kizárólag az Egységes Szanálási Mechanizmus működésével kapcsolatosak. Az említett módosításokat ezért ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított egy hónappal]-tól/-től kell alkalmazni.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/... irányelve (...) a 2014/59/EU irányelvnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedés finanszírozása tekintetében, továbbá a 2014/24/EU irányelvnek a szanálás alatti értékelési szolgáltatások tekintetében történő módosításáról (HL L., ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe az ST 15445/25 (2023/0112(COD)) dokumentumban található irányelv számát, és egészítsék ki a kapcsolódó lábjegyzetet.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe az ST 15445/25 (2023/0112(COD)) dokumentumban található irányelv számát.

(53) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a szervezetekre vonatkozó helyreállítási és szanálási keretrendszer eredményességének és hatékonyságának javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek a belső piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított uniós szabályok módosítása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(54) Ezért a 806/2014/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 806/2014/EU rendelet módosításai

A 806/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 21. pont helyébe a következő szöveg lép:

„21. »leányvállalat«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat, mely fogalom e rendelet 8. cikkének, 10. cikke (10) bekezdésének, 12–12k., 21. és 53. cikkének az e bekezdés 24b. pontjának b) alpontjában említett szanálás alá vonható csoportokra való alkalmazása céljából – amennyiben és amilyen mértékig ez helyénvaló – kiterjed a tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetekre vagy pénzügyi vállalkozásokra, valamint magára a központi szervekre és azok leányvállalataira is, figyelembe véve, hogy az ilyen szanálás alá vonható csoportok miként teljesítik az e rendelet 12f. cikkének (3) bekezdése szerinti követelményt;”

b) a 24a. pont helyébe a következő szöveg lép:

„24a. »szanálás alá vonható szervezet«: valamely részt vevő tagállamban letelepedett jogi személy, amelyet a Testület vagy a nemzeti szanálási hatóság e rendelet 8. cikkével összhangban olyan szervezatként azonosított, amelynek tekintetében a szanálási terv szanálási intézkedésről rendelkezik;”

c) a 24b. pont b) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, valamint maga a központi szerv, amennyiben az említett hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások, vagy a központi szerv közül legalább egy szanálás alá vonható szervezet, valamint azok leányvállalatai;”

d) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„24d. »nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 134. pontjában meghatározott nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

24e. »globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 136. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet;”

e) a 49. pont helyébe a következő szöveg lép:

„49. »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek« : a 2. cikkben említett szervezet azon kötelezettségei – a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségeket is ideértve –, valamint elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak nem minősülő azon tőkeinstrumentumai, amelyek a 27. cikk (3) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazási köréből;”

f) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„49aa. »bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségek«: olyan, múltbeli eseményekből eredő meglévő kötelezések alapuló kötelezettségek, amelyek veszteséget fognak eredményezni, és amelyek időzítése vagy összege bizonytalan;”

g) a 49b. pont helyébe a következő szöveg lép:

„49b. »alárendelt leírható instrumentumok«: olyan instrumentumok, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében – az említett rendelet 72b. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése kivételével – meghatározott minden feltételnek, valamint adott esetben e rendelet 12c. cikke (1a) pontjának is;”

h) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„50a. »kijelölt hatóság«: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározottak szerinti kijelölt hatóság;”.

2. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok a lehető leghamarabb tájékoztatják a Testületet arról, ha az 1024/2013/EU rendelet 7. cikke szerinti szoros együttműködésre irányuló kérelmet nyújtanak be az EKB-hez.

Az 1024/2013/EU rendelet 7. cikke szerinti értesítést követően, és még a szoros együttműködés létrejötte előtt a tagállamok minden olyan információt megadnak a területükön letelepedett szervezetekre és csoportokra vonatkozóan, amelyet a Testület adott esetben az e rendelettel és a megállapodással ráruházott feladatok előkészítése céljára bekér.”

3. Az 5. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv* 7. cikke (6) bekezdésének e) pontjában, 10. cikkének (3) bekezdésében, 63. cikke (3) bekezdésének j) pontjában, 65. cikke (2) bekezdésének k) pontjában és 70. cikkének (4) bekezdésében foglalt, a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt hatóságokra való hivatkozásokat az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok tekintetében a Testületre való hivatkozásként kell értelmezni, és – amennyiben teljesülnek az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei – az e rendelet 7. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és 7. cikkének (5) bekezdésében említett szervezetekre és csoportokra való hivatkozásként.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és a viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, valamint az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”

4. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e bekezdésben említett feladatok teljesítése során a nemzeti szanálási hatóságok e rendelet vonatkozó rendelkezéseit alkalmazzák. Az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (5) bekezdésében, a 8. cikk (6) és (8) bekezdésében, (10) bekezdésének harmadik albekezdésében, (11a), (12) és (13) bekezdésében, a 10. cikk (1)–(10) bekezdésében, a 10a. cikkben, a 11–14. cikkben, a 15. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, a 16. cikkben, a 18. cikk (1), (1a), (2), (5) és (6) bekezdésében, a 20. cikkben, a 21. cikk (1)–(7) bekezdésében, (8) bekezdésének második albekezdésében, a 21. cikk (9) és (10) bekezdésében, a 22. cikk (1), (3), (5) és (6) bekezdésében, a 23. és 24. cikkben, a 25. cikk (3) bekezdésében, a 27. cikk (1)–(15) bekezdésében, a 27. cikk (16) bekezdése második albekezdésének második mondatában, harmadik albekezdésében, negyedik albekezdésének első, harmadik és negyedik mondatában, a 30. cikk (2b) és (2c) bekezdésében, a 30a. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 32. cikkben, valamint a 79. cikk (1), (2), (7) és (8) bekezdésében a Testületre történő hivatkozásokat az e bekezdés első albekezdésében említett csoportok és szervezetek tekintetében a nemzeti szanálási hatóságokra történő hivatkozásoknak kell tekinteni. E célból a nemzeti szanálási hatóságok a nemzeti jogban meghatározott feltételeknek megfelelően gyakorolják a 2014/59/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok szerint rájuk ruházott hatásköreiket.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a részt vevő tagállamok dönthetnek úgy, hogy – az e cikk (2) bekezdésében említetteken kívül – a területükön letelepedett szervezetek és csoportok tekintetében a Testület gyakorolja az e rendelettel ráruházott valamennyi releváns hatáskört és felelősséget. Ebben az esetben e cikk (3) és (4) bekezdése, a 9. cikk, a 12. cikk (3) bekezdése és a 31. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó. Azon tagállamok, amelyek élni kívánnak az említett lehetőséggel, értesítik erről a Testületet és a Bizottságot. Az értesítés az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetésének napján lép hatályba.

Az e bekezdés első albekezdésében említett értesítés hatálybalépését követően a részt vevő tagállamok dönthetnek úgy, hogy a területükön letelepedett, a (2) bekezdésben említettektől eltérő szervezetekkel és csoportokkal kapcsolatos feladatok ellátásáért viselt felelősséget vissza kell adni a nemzeti szanálási hatóságoknak, amely esetben e bekezdésnek az első albekezdése a továbbiakban nem alkalmazandó. Azon tagállamok, amelyek élni kívánnak az említett lehetőséggel, értesítik erről a Testületet és a Bizottságot. Az említett értesítés az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.”

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Testület utasítást adhat a nemzeti szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (8) bekezdésében említett hatáskörök gyakorlására. A nemzeti szanálási hatóságoknak e rendelet 29. cikkével összhangban kell végrehajtaniuk a Testület utasításait.”;

b) a (10) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanálási tervnek minden egyes csoportra vonatkozóan azonosítania kell a szanálás alá vonható szervezeteket és a szanálás alá vonható csoportokat, valamint adott esetben a felszámolandó szervezeteket.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontjában említett, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatok tekintetében meghozandó intézkedések azonosításakor a Testület alkalmazhat arányos megközelítést, feltéve hogy ez a megközelítés nem befolyásolja negatívan a csoport szanálhatóságát, figyelembe véve a leányvállalat méretét, kockázati profilját, a kritikus funkciók ellátásában és a fő üzletágak működtetésében betöltött szerepét, a szanálást követő folytonos működés szempontjából vett jelentőségét, valamint a csoportszintű szanálási stratégiát. A Testületnek kellően figyelembe kell vennie, hogy mennyire jelentős szerepet tölt be a leányvállalat a letelepedési helye szerinti tagállamban – ideértve potenciális rendszerszintű jelentőségét is –, valamint azt, hogy milyen hatást gyakorolna a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeire.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11a) Amennyiben a 2014/59/EU irányelv 32b. cikke alapján az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban eljárást indítottak egy szervezet felszámolására, vagy amennyiben e rendelet 22. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó, a Testület nem fogad el szanálási tervet az említett szervezetre vonatkozóan, vagy a továbbiakban nem vonja be az említett szervezetet a csoportszintű szanálási tervbe.”

6. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A harmadik albekezdésben említett értékelést a teljes csoport szanálhatóságának értékelésén felül kell elvégezni.”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Ha egy szervezet vagy egy csoport szanálhatóságának a (3) vagy a (4) bekezdésnek megfelelően elvégzett értékelését követően a Testület – az illetékes hatóságokkal, többek között az EKB-val folytatott konzultáció után – megállapítja, hogy jelentős akadályai vannak az adott szervezet vagy csoport szanálhatóságának, a Testületnek az illetékes hatóságokkal együttműködve a szervezetnek vagy az anyavállalatnak címzett jelentést kell készítenie, amelyben elemzi a szanálási eszközök eredményes alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása előtt álló jelentős akadályokat. A jelentésben a Testületnek figyelembe kell vennie a szervezet vagy csoport üzleti modelljére gyakorolt hatást, és olyan arányos és célzott intézkedéseket kell ajánlania, amelyek a véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek az említett akadályoknak a (10) bekezdéssel összhangban történő kiküszöböléséhez.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9a) Amennyiben a Testület azt állapítja meg, hogy az érintett szervezet vagy anyavállalat által javasolt intézkedések ténylegesen csökkentik vagy kiküszöbölik a szanálhatóság jelentős akadályait, a Testületnek az EKB-val vagy az érintett nemzeti illetékes hatósággal és adott esetben a kijelölt makroprudenciális hatósággal folytatott konzultációt követően határozatot kell hoznia. Az említett határozatban fel kell tüntetni, hogy a Testület értékelése szerint a javasolt intézkedések megfelelőek a szanálhatóság jelentős akadályainak tényleges csökkentésére vagy kiküszöbölésére, és utasítani kell a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy kötelezzék a szervezetet, az anyavállalatot vagy az érintett csoport valamely leányvállalatát a javasolt intézkedések végrehajtására.”;

d) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a Testület megállapítja, hogy az érintett szervezet vagy anyavállalat által javasolt intézkedések nem csökkentik vagy küszöbölik ki hatékonyan a szanálhatóság jelentős akadályait, a Testület – az illetékes hatóságokkal, és adott esetben a kijelölt makroprudenciális hatóságokkal folytatott konzultációt követően – határozatot hoz. Az említett határozat kijelenti, hogy a Testület úgy értékelte, hogy a javasolt intézkedések nem csökkentik vagy küszöbölik ki hatékonyan a szanálhatóság jelentős akadályait, és utasítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy írják elő a szervezet, az anyavállalat, vagy az érintett csoport valamely leányvállalata számára a (11) bekezdésben felsorolt bármely intézkedés meghozatalát.

Az alternatív intézkedések azonosítása során a Testületnek bizonyítania kell, hogy az érintett szervezet vagy anyavállalat által javasolt intézkedések miért nem lennének alkalmasak a szanálás jelentős akadályainak kiküszöbölésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek megszüntetni az akadályokat. A Testületnek figyelembe kell vennie, hogy a szanálhatóság előtt álló említett akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az érintett szervezet vagy anyavállalat üzleti tevékenységére, stabilitására, a gazdasághoz való hozzájárulási képességére, a pénzügyi szolgáltatások belső piacára, valamint a többi tagállam és az egész Unió pénzügyi stabilitására.

A Testületnek figyelembe kell vennie továbbá, hogy el kell kerülni az érintett szervezetre vagy csoportra gyakorolt minden olyan hatást, amely a szanálhatóság akadályának kiküszöböléséhez szükséges mértéket meghaladja, vagy aránytalan.”

7. A 10a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a szervezet olyan helyzetben van, hogy egyszerre teljesíti a kombinált pufferkövetelményt és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett minden egyes követelményt, de az e rendelet 12d. és 12e. cikkében említett követelményekkel együtt nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt – amikor az említett követelményeket e rendelet 12a. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítják ki –, a Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban annak megtiltására utasítsa a nemzeti szanálási hatóságot, hogy a szervezet több nyereséget fizessen ki a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, e cikk (4) bekezdésének megfelelően számított maximálisan felosztható összegnél (M-MDA) a következő intézkedések bármelyike révén:”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Amennyiben valamely szanálás alá vonható szervezet vagy egy, a maga részéről szanálás alá vonhatónak nem minősülő szervezet esetében a kombinált pufferkövetelményt nem ugyanazon az alapon kell meghatározni, mint amely alapon a szervezetnek az e rendelet 12d. és 12e. cikkében említett követelményeknek kell megfelelnie, a Testületnek az e cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazásakor a kombinált pufferkövetelménynek a 2014/59/EU irányelv 45c. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított módszertannal számított becült értékét kell alapul vennie. A 2013/36/EU irányelv 128. cikkének negyedik bekezdése alkalmazandó.

A Testületnek az e bekezdés első albekezdésében említett becült kombinált pufferkövetelményt számításba kell vennie az e rendelet 12d. és 12e. cikkében említett követelményeket meghatározó határozatának meghozatalakor. A szervezetnek a becült kombinált pufferkövetelményt a 2014/59/EU irányelv 45i. cikke (3) bekezdésében említett információkkal együtt nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie.”

8. A 12. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) A Testület felel az 575/2013/EU rendelet 77. cikkének (2) bekezdésében és 78a. cikkében említett engedélyeknek az e cikk (1) bekezdésében említett szervezeteknek való megadásáért. A Testületnek határozatát az érintett szervezethez kell címeznie.”

9. A 12a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testületnek és a nemzeti szanálási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 12. cikk (1) és (3) bekezdésében említett szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amennyiben és ahogyan azt a Testület e cikkel és a 12b–12i. cikkel összhangban előírja.”

10. A 12c. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A szanálás alá vonható szervezetek csak akkor számíthatják be a betéteket a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, ha az ilyen beszámítást a Testület az (1b) bekezdéssel összhangban engedélyezte, és amennyiben az említett betétek a következő feltételek mindegyikének megfelelnek:

- a) a betétek az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott összes feltételt teljesítik;
- b) a betéteket nem természetes személyek vagy mikro-, kis- és középvállalkozások helyezték el;

- c) a betétek legalább egyéves eredeti futamidejű lekötött betétek, amelyek nem biztosítanak jogot a tulajdonosuk számára a lejárat előtti visszafizetésre, még úgy sem, hogy a lejárat előtti visszafizetés büntetés felszámítását vonja maga után;
- d) a releváns szerződéses dokumentáció kifejezetten kimondja a következőket:
 - i. a szanálás alá vonható szervezet azon szándéka, hogy a betéteket beszámítsa a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe;
 - ii. a betétek a 2014/49/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerint ki vannak zárva a betétbiztosítási rendszerek általi kifizetésből.

(1b) A Testület engedélyezheti a szanálás alá vonható szervezet számára, hogy a betéteket részben vagy egészben beszámítsa a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, amennyiben meggyőződött arról, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a Testület arra számít, hogy az említett betétek nem lennének a 27. cikk (5) bekezdése alapján részben vagy egészben kizárva a hitelezői feltőkésítésből, vagy részleges transzfer esetén nem ruháznák át azokat teljes egészükben az átvevő félre;

- b) a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a beszámítás nem jelent vagy valószínűleg nem jelent jelentős akadályt a szanálhatóság szempontjából, különösen azon hatást tekintve, amelyet a szanálási eszközöknek a szanálási célok elérésére alkalmas módon való alkalmazhatóságára gyakorol.

A Testület visszavonja az engedélyt, ha arra a következtetésre jut, hogy az első albekezdésben említett feltételek egyike már nem teljesül. Ebben az esetben a szanálás alá vonható szervezet a továbbiakban nem számíthatja be a betéteket a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.”;

- b) a (4) és az (5) bekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” kifejezés lép;
- c) a (7) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk (4) bekezdésétől eltérve, a Testület határozhat úgy, hogy azon szanálás alá vonható szervezeteknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek vagy az e rendelet 12d. cikke (4) vagy (5) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek, az e rendelet 12f. cikkében említett követelményt olyan mértékben kell szavatolótőkével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesíteniük, hogy az említett szavatolótőke, alárendelt leírható instrumentumok és kötelezettségek összege – a szanálás alá vonható szervezetnek a kombinált pufferkövetelmény és az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében, valamint az e rendelet 12d. cikkének (4) bekezdésében és 12f. cikkében említett követelmények teljesítésére vonatkozó kötelezettségéből fakadóan – ne haladja meg a következők közül a magasabb összeget:”;

- d) a (8) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az első albekezdésben a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek” kifejezés lép;
 - ii. a második albekezdés c) pontjában a „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény” kifejezés helyébe a „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet” kifejezés lép;

- e) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) A Testület engedélyezheti a szanálás alá vonható szervezet számára, hogy az (1) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke vagy kötelezettségek felhasználásával teljesítse a (4), (5) és (7) bekezdésben említett követelményeket, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek, illetve a 12d. cikk (4) vagy (5) bekezdésének hatálya alá tartozó, szanálás alá vonható szervezetek esetében a Testület nem csökkentette az e cikk (4) bekezdésében említett követelményt az említett bekezdés első albekezdése alapján;
- b) az e cikk (1) bekezdésében említett azon kötelezettségek, amelyek nem teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett feltételt, megfelelnek az említett rendelet 72b. cikke (4) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeknek.”

11. A 12d. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2a) bekezdés második albekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) olyan kötelezettségek, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumoknak – az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontja kivételével –, valamint adott esetben az e rendelet 12c. cikkének (1a) bekezdésében foglaltaknak;”

b) a (3) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” kifejezés lép;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Azon szanálás alá vonható szervezetek esetében, amelyek előnyben részesített szanálási stratégiája elsősorban a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazását és a piacról való kilépésüket irányozza elő, az e cikk (3) bekezdésében említett követelmény szintjének legalább a következőkkel kell egyenlőnek lennie:

a) 16 % a 12a. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti számítás esetén; és

b) 4,75 % a 12a. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti számítás esetén.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó azon szanálás alá vonható szervezetekre, amelyek előnyben részesített szanálási stratégiája a hitelezői feltőkésítési eszköz akár önmagában, akár más szanálási eszközökkel együttesen való igénybevételét irányozza elő a 27. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából.”;

d) a (6) bekezdés nyolcadik albekezdésében a „kritikus gazdasági funkcióit” szövegrész helyébe a „kritikus funkcióit” kifejezés lép.

12. A 12e. cikk (1) bekezdése bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„A 12a. cikk (1) bekezdésében említett követelmény azon szanálás alá vonható szervezetek esetében, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülnek, a következőkből áll:”

13. A 12g. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület az illetékes hatóságokkal – köztük az EKB-val – folytatott konzultációt követően határozhat úgy, hogy alkalmazza az e cikkben megállapított követelményt a 2. cikk b) pontjában említett olyan szervezetre vagy a 2. cikk c) pontjában említett olyan pénzügyi vállalkozásra, amely egy szanálás alá vonható szervezet leányvállalata, de önmaga nem szanálás alá vonható szervezet.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

E bekezdés első és második albekezdésétől eltérve, az olyan uniós szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 12d. és a 12e. cikkben foglalt követelményeknek.”;

iii. az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 3. cikk (1) bekezdése 24b. pontjának b) alpontjával összhangban azonosított szanálás alá vonható csoportok esetében azon központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteknek vagy pénzügyi vállalkozásoknak, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, az olyan központi szervnek, amely maga nem szanálás alá vonható szervezet, továbbá minden olyan szanálás alá vonható szervezetnek, amely nem tartozik a 12f. cikk (3) bekezdése szerinti követelmények hatálya alá, egyedi alapon kell megfelelniük a 12d. cikk (6) bekezdésének.”;

b) a (2) bekezdés a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumoknak – az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b), c), k), l) és m) pontja, valamint 72b. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése kivételével –, és adott esetben az e rendelet 12c. cikkének (1a) bekezdésében foglaltaknak;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy egy uniós szintű anyavállalat és annak leányintézményei a globális szanálási stratégiával összhangban nem szanálás alá vonható szervezetek, és a 2014/59/EU irányelv 89. cikke alapján adott esetben létrehozott európai szanálási kollégium tagjai egyetértenek az említett stratégiával, az Unióban letelepedett leányvállalatoknak vagy – összevont alapon – az uniós szintű anyavállalatnak az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett instrumentumoknak a következők bármelyike számára történő kibocsátásával kell megfelelniük a 12a. cikk (1) bekezdésében foglalt követelménynek:

- a) harmadik országban letelepedett legfelső szintű anyavállalatuk;
- b) a legfelső szintű anyavállalat ugyanazon harmadik országban letelepedett leányvállalatai;
- c) egyéb szervezetek, az e cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételek szerint.”

14. A 12i. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12i. cikk

*Központi szerv vagy központi szervhez tartósan kapcsolt
hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások mentessége*

A Testület részben vagy teljes mértékben mentesítheti a központi szerveket, vagy a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteket vagy pénzügyi vállalkozásokat a 12g. cikk alkalmazása alól, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelintézet, vagy a pénzügyi intézmény és a központi szerv felügyeletét ugyanaz az illetékes hatóság látja el, ugyanabban a részt vevő tagállamban rendelkeznek székhellyel, és ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai;
- b) a központi szervnek és a tartósan kapcsolt hitelintézeteinek vagy pénzügyi vállalkozásainak kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn, vagy a tartósan kapcsolt hitelintézeteinek vagy pénzügyi vállalkozásainak kötelezettségvállalásait a központi szerv teljeskörűen garantálja;

- c) a központi szerv és valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire, valamint fizetőképességükre és likviditásukra vonatkozó minimumkövetelmény alakulását egészében, az említett intézmények összevont beszámolóí alapján követik nyomon;
- d) a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézet, vagy pénzügyi vállalkozás mentessége esetén a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a tartósan kapcsolt intézmények vezetőségének;
- e) a releváns szanálás alá vonható csoport teljesíti a 12f. cikk (3) bekezdésében említett követelményt; és
- f) nincs jelenlegi vagy előrelátható érdemi, gyakorlati vagy jogi akadály annak, hogy szanálás esetén a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézetek vagy pénzügyi vállalkozások között azonnali szavatolótőke-átadásra vagy kötelezettségek azonnali visszafizetésére kerüljön sor.”

15. A 12k. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testület megfelelő, három évnél nem hosszabb tartamú átmeneti időszakokat határozhat meg a szervezetek számára a 12f. vagy a 12g. cikkben megállapított, vagy adott esetben a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából fakadó követelményeknek való megfelelésre vonatkozóan, amennyiben átmeneti időszak nélkül nem lenne arányos előírni az említett követelményeknek való megfelelést.

A Testület a 12f. vagy a 12g. cikkben megállapított követelmények, vagy adott esetben a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meghatározhat olyan közbenső célszinteket, amelyeknek a szervezeteknek egy, a Testület által meghatározott időpontban meg kell felelniük. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítéséhez.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Testület azon szervezetekre vonatkozóan, amelyek esetében az előnyben részesített szanálási stratégia a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásról a szanálási intézkedés alkalmazására változik, négy évet meg nem haladó átmeneti időszakot határozhat meg.

Amennyiben a (7) bekezdésben említett kritériumok alapján ez kellően indokolt és helyénvaló, a Testület hosszabb, legfeljebb hatéves átmeneti időszakot is meghatározhat.

A Testület a 12d. cikkben említett követelmény, vagy adott esetben a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meghatározhat olyan közbenső célszinteket, amelyeknek a szervezeteknek egy, a Testület által meghatározott időpontban meg kell felelniük. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy lineárisan haladjon az a folyamat, amely elvezet a szavatolótókére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény teljesítéséhez.”;

b) a (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) amikor a Testület a hitelezői feltőkésítési eszközt alkalmazta; vagy”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 12c. cikk (4) és (7) bekezdésében említett követelményeket, valamint a 12d. cikk (4) és (5) bekezdését adott esetben nem kell alkalmazni az attól a naptól számított hároméves időszakban, amikor a szanálás alá vonható szervezetet vagy azon csoportot, amelynek a szanálás alá vonható szervezet a részét képezi, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították, vagy amikor a szanálás alá vonható szervezet a 12d. cikk (4) vagy (5) bekezdésében említett helyzetbe került.”;

d) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 12a. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a Testületnek megfelelő átmeneti időszakot kell meghatároznia a 12f. vagy a 12g. cikkben megállapított követelményeknek vagy a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek való megfelelésre azon szervezetek számára, amelyek tekintetében szanálási eszközök alkalmazására vagy a leírásra vagy átalakításra vonatkozó, a 21. cikkben említett hatáskör gyakorlására került sor.

- (6) Az (1)–(5) bekezdés alkalmazásában a Testületnek az átmeneti időszakon belüli minden 12 hónapos időtartamra vonatkozóan közölnie kell az adott szervezettel a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény tervezett mértékét, ezzel segítve elő a veszteségviselő és feltőkésítési képesség fokozatos kiépülését. Az átmeneti időszak végén a szavatolótökére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek meg kell egyeznie az esettől függően a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésében, a 12d. cikk (4) vagy (5) bekezdésében, illetve a 12f. vagy a 12g. cikkben meghatározott összeggel.”

16. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

- (1) Az EKB indokolatlan késedelem nélkül megvizsgálja a korai beavatkozási intézkedések szükségességét és adott esetben foganatosítja azokat, ha valamely, a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezet:
- a) teljesíti a 2013/36/EU irányelv 102. cikkében vagy az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében említett feltételeket, és a következők valamelyike alkalmazandó:
- i. a szervezet nem hozta meg az EKB által előírt korrekciós intézkedéseket, ideértve a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedéseket is;
- ii. az EKB úgy ítéli meg, hogy a korai beavatkozási intézkedéseken kívüli, egyéb korrekciós intézkedések nem elegendőek az adott szervezet problémáinak kezeléséhez;

- b) megsérti a 12f. vagy a 12g. cikkben meghatározott követelményeket; vagy
- c) az EKB értékelését követő 12 hónapon belül megsérti vagy valószínűleg megsérti a 2014/65/EU irányelv II. címében vagy a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* 3–7. cikkében, 14–17. cikkében, valamint 24., 25. és 26. cikkében meghatározott követelmények valamelyikét.

Az EKB anélkül is megállapíthatja, hogy az e bekezdés első albekezdése

a) pontjának ii. alpontjában említett feltétel teljesül, hogy egyéb előzetes korrekciós intézkedésekre – többek között a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében vagy az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett hatáskörök gyakorlására került volna sor.

E bekezdés első albekezdése b) és c) pontjának alkalmazásában a Testület vagy a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja az EKB-t a jogsértésről vagy valószínű jogsértésről.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a korai beavatkozási intézkedések a következőket foglalják magukban:
 - a) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete:
 - i. vagy hajtsa végre a helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést; vagy

- ii. a 2014/59/EU irányelv 5. cikke (2) bekezdésével összhangban aktualizálja a helyreállítási tervet, amennyiben azon körülmények, amelyek a korai beavatkozáshoz vezettek, eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől, és meghatározott időkereten belül hajtsa végre az aktualizált helyreállítási tervben meghatározott egy vagy több rendelkezést vagy intézkedést;
- b) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete hívja össze a szervezet részvényesi közgyűlését, vagy – amennyiben a vezető testület nem tesz eleget az említett előírásnak – a részvényesi közgyűlésnek az EKB általi közvetlen összehívása, továbbá mindkét esetben a napirend megállapítása és annak előírása, hogy a részvényesek mérlegeljék bizonyos határozatok meghozatalát;
- c) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete – adott esetben a helyreállítási tervvel összhangban – dolgozzon ki tervet arra vonatkozóan, hogy néhány vagy az összes hitelezővel tárgyalásokra kerüljön sor az adósságok átstrukturálásáról;
- d) a szervezet jogi struktúrája megváltoztatásának az előírása;
- e) annak előírása, hogy a szervezet felső vezetésének vagy vezető testületének teljes egészét vagy egyes tagjait felmentsék vagy – a 13a. cikkel összhangban – leváltásák;

- f) egy vagy több ügyvivő vagy felügyelő kinevezése a szervezethez a 13b. cikkkel összhangban;
 - g) annak előírása, hogy a szervezet vezető testülete dolgozzon ki egy tervet, amelyet a szervezet végre tud hajtani abban az esetben, ha úgy dönt, hogy kezdeményezi önkéntes felszámolását.
- (3) Az EKB a (2) bekezdésben említett korai beavatkozási intézkedések közül kiválasztja a megfelelőket annak alapján, hogy a kitűzött célokhoz mérten mi tekinthető arányosnak, figyelembe véve – egyéb releváns információk mellett – a jogsértés vagy a valószínűsíthető jogsértés súlyosságát és a szervezet pénzügyi helyzete romlásának gyorsaságát.
- (4) Az EKB a (2) bekezdésben említett minden egyes korai beavatkozási intézkedésre vonatkozóan megállapítja a végrehajtási határidőt, amelynek szigorúan az érintett intézkedés észszerű feltételek melletti végrehajtásához szükséges időre kell korlátozódnia. Az EKB közvetlenül a határidő lejárta után értékeli az intézkedés hatékonyságát, és az említett értékelést megosztja a Testülettel.

Amennyiben az értékelés azt állapítja meg, hogy a korai beavatkozási intézkedéseket nem hajtották végre teljes mértékben, vagy azok nem hatékonyak, az EKB értékelést végezhet arról, hogy teljesül-e a 18. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltétel.

- (5) Amennyiben egy, az e rendelet 7. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett csoporthoz egyaránt tartoznak résztvevő tagállamokban és nem résztvevő tagállamokban letelepedett szervezetek, a nem résztvevő tagállamokkal történő – a 2014/59/EU irányelv 30. cikke szerinti – konzultáció és együttműködés céljából a résztvevő tagállamok nemzeti illetékes hatóságait az EKB képviseli.

Amennyiben egy, a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett csoporthoz egyaránt tartoznak résztvevő tagállamokban letelepedett szervezetek és nem résztvevő tagállamokban letelepedett leányvállalatok vagy nem résztvevő tagállamokban található jelentős fióktelepek, a 13–13c. cikkeken említett bármely, a csoportra vonatkozó határozatról vagy intézkedésről az EKB kellő időben tájékoztatja a nem résztvevő tagállam illetékes hatóságait vagy adott esetben szanálási hatóságait.

* Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 84. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”

17. A 2. fejezet a következő cikkekkel egészül ki:

„13a. cikk

A felső vezetés vagy a vezető testület leváltása

A 13. cikk (2) bekezdése e) pontjának alkalmazásában az új felső vezetést vagy vezető testületet, vagy annak egyes tagjait az uniós és a nemzeti joggal összhangban kell kinevezni, és az ilyen kinevezésekre az EKB jóváhagyásával kerülhet sor.

13b. cikk

Ügyvivő vagyonfelügyelő

- (1) A 13. cikk (2) bekezdése f) pontjának alkalmazásában az EKB – annak alapján, hogy az adott körülmények között mi tekinthető arányosnak – kinevezhet egy vagy több ügyvivő vagyonfelügyelőt:
- a) vagy a szervezet vezető testületének ideiglenes felváltása céljából; vagy
 - b) abból a célból, hogy a vagyonfelügyelők ideiglenesen együtt dolgozzanak a szervezet vezető testületével.

Az ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezésekor az EKB meghatározza, hogy az említett kinevezésre az első albekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazásában kerül-e sor.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az EKB a kinevezéskor tovább pontosítja az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét, feladatait és hatáskörét, valamint adott esetben a szervezet vezető testületével szemben támasztott azon követelményt, hogy a konkrét döntések vagy intézkedések meghozatala előtt konzultáljon az ügyvivő vagyongfelügyelővel vagy egyetértését kérje azokra vonatkozóan.

Az EKB nyilvánosságra hozza, ha ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére került sor, kivéve ha az ügyvivő vagyongfelügyelő nem rendelkezik a szervezet képviselőjének hatáskörével.

Az ügyvivő vagyongfelügyelőnek rendelkeznie kell a megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal a feladatai ellátásához, valamint meg kell felelnie a 2013/36/EU irányelv 91. cikkének (2) és (2a) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Az EKB az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésére vonatkozó döntéshozatal szerves részeként értékeli, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő rendelkezik-e ilyen tudással, készségekkel és tapasztalattal, valamint megfelel-e az említett követelményeknek.

- (2) Az EKB az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor annak alapján, hogy az adott körülmények között mi tekinthető arányosnak, meghatározza a vagyongfelügyelő hatáskörét. E hatáskörök közé tartozhatnak a szervezet alapszabálya és a nemzeti jog alapján a szervezet vezető testületét megillető egyes hatáskörök vagy minden hatáskör, beleértve a szervezet vezető testülete egyes igazgatási feladatainak vagy minden igazgatási feladatának az ellátásához szükséges hatásköröket. Az ügyvivő vagyongfelügyelő szervezettel kapcsolatos hatásköreinek összhangban kell lenniük a vonatkozó társasági joggal. Az EKB a körülmények megváltozása esetén kiigazíthatja az említett hatásköröket.

- (3) Az EKB a kinevezéskor meghatározza az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait. E szerep és feladatok közé a következők tartozhatnak:
- a) a szervezet pénzügyi helyzetéről való megbizonyosodás;
 - b) a szervezet üzleti tevékenységének vagy üzleti tevékenysége egy részének irányítása a szervezet pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása céljából;
 - c) intézkedések meghozatala a szervezet üzleti tevékenysége megbízható és prudens irányításának helyreállítása érdekében;
 - d) annak biztosítása, hogy a szervezet megfeleljen a 13c. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, (4) bekezdésének első albekezdése vagy (5) bekezdése szerinti követelményeknek.

Az EKB a kinevezéskor megjelöli az ügyvivő vagyongfelügyelő szerepét és feladatait érintő esetleges korlátozásokat.

- (4) Az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezése vagy felmentése az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az EKB bármikor, bármilyen okból felmentheti az ügyvivő vagyongfelügyelőt. Az EKB e cikknek megfelelően bármikor módosíthatja az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésében foglalt rendelkezéseket.

- (5) Az EKB előírhatja, hogy az ügyvivő vagyongfelügyelő bizonyos intézkedésekhez köteles előzetesen az EKB egyetértését kérni. Az EKB az ilyen előírásokat az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésekor vagy az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésében foglalt rendelkezések módosításakor határozza meg.

Az ügyvivő vagyongfelügyelő mindazonáltal csak az EKB előzetes egyetértésével gyakorolhatja azon jogosultságát, hogy összehívja a szervezet részvényesi közgyűlését, és meghatározza a közgyűlés napirendjét.

- (6) Az EKB kérésére az ügyvivő vagyongfelügyelőnek az EKB által meghatározott időközönként jelentést kell készítenie a szervezet pénzügyi helyzetéről és a megbízatása során végrehajtott intézkedésekről. Az ügyvivő vagyongfelügyelő – a megbízatása végén – minden esetben készít ilyen jelentést.
- (7) Az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezése legfeljebb egy évre szól. Az EKB az említett időszakot kivételes jelleggel, egy alkalommal meghosszabbíthatja a körülményekhez mérten arányos időtartamra, ha az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezésének feltételei továbbra is teljesülnek. Az EKB felel annak megállapításáért, hogy az említett feltételek teljesülnek-e, valamint az ügyvivő vagyongfelügyelő megbízatása meghosszabbításának a részvényesek számára való megindoklásáért.
- (8) E cikk rendelkezéseire is figyelemmel, az ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezése nem sértheti az uniós vagy nemzeti társasági jogban meghatározott részvényesi jogokat.

- (9) Az e cikk (1)–(8) bekezdésével összhangban kinevezett ügyvivő vagyonfelügyelő nem tekintendő az érintett szervezet nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőjének vagy tényleges vezetőjének.

13c. cikk

A szanálás előkészítése

- (1) A 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – esetében az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóságok késedelem nélkül értesítik a Testületet a következőkről:
- a) az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkének (1) bekezdésében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében említett bármely olyan intézkedés, amelyet meghoznak, vagy amelynek meghozatalát előírják valamely szervezet vagy csoport számára;
 - b) a felügyeleti tevékenység által feltárt azon tény, hogy valamely szervezet vagy csoport tekintetében teljesülnek az e rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/59/EU irányelv 27. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek, tekintet nélkül bármely korai beavatkozási intézkedés alkalmazására;
 - c) az e rendelet 13. cikkében vagy a 2014/59/EU irányelv 27. cikkében említett korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása.

A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan értesítésről, amelyet az első albekezdés szerint kapott.

Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság a Testülettel szorosan együttműködve szorosan nyomon követi az első albekezdésben említett szervezetek és csoportok helyzetét és azt, hogy azok megfelelnek-e az első albekezdés a) pontjában említett azon intézkedéseknek, amelyek az említett szervezetek és csoportok helyzete romlásának kezelésére irányulnak, és az első albekezdés c) pontjában említett korai beavatkozási intézkedéseknek.

- (2) Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság a lehető leghamarabb értesíti a Testületet, ha úgy ítéli meg, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett valamely szervezet, vagy a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett valamely szervezet – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – tekintetében megállapítható annak lényeges kockázata, hogy a 18. cikk (4) bekezdésében említett körülmények közül egy vagy több fennáll. Az említett értesítésnek a következőket kell tartalmaznia:
- a) az értesítés okai;
 - b) a mérlegelés alatt álló, az érintett szervezet fizetéseképtelenségének észszerű időn belüli megakadályozására alkalmas intézkedések áttekintése, ezen intézkedéseknek a szervezetre gyakorolt várható hatása a 18. cikk (4) bekezdésében említett körülmények tekintetében, valamint az említett intézkedések végrehajtásának várható időkerete.

Az e bekezdés első albekezdésében említett értesítés kézhezvételét követően a Testület az EKB-val vagy az érintett nemzeti illetékes hatósággal szorosan együttműködve értékeli, hogy a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel értékelése szempontjából mi minősül észszerű időkeretnek, figyelembe véve a szervezet helyzete romlásának gyorsaságát, a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét és minden egyéb, az eset szempontjából releváns megfontolást. A Testület bármikor újraértékelheti az időkeret megfelelőségét, és azt az eset körülményeihez igazíthatja. A Testület az említett értékelést vagy újraértékelést a lehető leghamarabb közli az EKB-val vagy az érintett nemzeti illetékes hatósággal.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság és a Testület szoros együttműködésben nyomon követi a szervezet helyzetét, a releváns intézkedéseknek a várható időkereten belüli végrehajtását és az egyéb releváns fejleményeket. E célból az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság és a Testület rendszeresen, a Testület által az ügy körülményeire tekintettel meghatározott gyakorisággal ülésezik. Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság és a Testület haladéktalanul egymás rendelkezésére bocsát minden releváns információt.

A Testület tájékoztatja a Bizottságot minden olyan információról, amelyet az első albekezdés szerint kapott.

- (3) Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság a Testület rendelkezésére bocsát a Testület által kért minden olyan információt, amely a következő intézkedések bármelyikéhez szükséges:
- a) a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezet, vagy a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezet – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – szanálási tervének aktualizálása és esetleges szanálásának előkészítése;
 - b) a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében említett értékelés elvégzése.

Amennyiben ilyen információk még nem állnak az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóságok rendelkezésére, a Testület és az EKB, valamint az említett nemzeti illetékes hatóságok együttműködnek, és koordináltan járnak el azok beszerzése céljából. E célból az EKB, a nemzeti szanálási hatóságok révén vagy azok tájékoztatását követően közvetlenül a Testület, valamint a nemzeti illetékes hatóságok jogosultak – többek között helyszíni ellenőrzések útján – bekérni a szervezettől az említett információkat, és egymás rendelkezésére bocsátani azokat.

- (4) A Testület a nemzeti szanálási hatóságok révén vagy azok tájékoztatását követően közvetlenül jogosult a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetet, vagy a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetet – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – potenciális vásárlók számára értékesíteni, ilyen értékesítésre irányuló intézkedéseket tenni, vagy a szervezetet erre kötelezni, a következő célokból:
- a) az említett szervezet szanálásának előkészítése, a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kritériumokra és az e rendelet 88. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelményekre is figyelemmel;
 - b) az e rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett feltételnek a Testület általi értékelésének elvégzése.

Amennyiben az első albekezdésben említett jogosultság gyakorlása során a Testület úgy dönt, hogy a szervezetet közvetlenül értékesíti a potenciális vásárlók számára, kellően figyelembe kell vennie az eset körülményeit, különös tekintettel bármely megelőző intézkedésre, amelyet egy betétbiztosítási rendszer potenciálisan hozhat, vagy bármely intézkedésre, amelyet egy intézményvédelmi rendszer potenciálisan hozhat, valamint az említett jogkör gyakorlásának a szervezet általános helyzetét érintő potenciális hatására.

- (5) A Testületnek jogában áll előírni az érintett nemzeti szanálási hatóság számára a következőket:
- a) írja elő az érintett szervezet számára, hogy tegye meg a szükséges lépéseket – többek között hozzon létre egy digitális platformot – az információknak a lehetséges vásárlókkal vagy a Testület által megbízott tanácsadókkal és értékelőkkel való megosztása céljából;
 - b) dolgozzon ki előzetes szanálási programot az érintett szervezet számára.

Amennyiben a Testület gyakorolja az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerinti jogosultságát, a 88. cikk alkalmazandó.

- (6) Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság által az (1) bekezdés első albekezdésével összhangban küldött előzetes értesítés nem szükséges feltétele annak, hogy a Testület felkészüljön a szervezet szanálására, vagy gyakorolja a (3), (4) és (5) bekezdésben említett jogosultságokat.
- (7) A Testület haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, az EKB-t, az érintett nemzeti illetékes hatóságokat és az érintett nemzeti szanálási hatóságokat a (3), a (4) és az (5) bekezdés alapján hozott intézkedésekről.

- (8) Az EKB, az érintett nemzeti illetékes hatóságok, a Testület és az érintett nemzeti szanálási hatóságok szorosan együttműködnek a következő esetekben:
- a) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett, egy szervezet vagy egy csoport helyzete romlásának a kezelésére irányuló intézkedések, valamint az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett intézkedések meghozatalának a mérlegelésekor;
 - b) a (3), a (4) és az (5) bekezdésben említett intézkedések bármelyike megtételének a mérlegelésekor;
 - c) az ezen albekezdés a) és b) pontjában említett intézkedések végrehajtása során.

Az EKB, az érintett nemzeti illetékes hatóságok, a Testület és az érintett nemzeti szanálási hatóságok biztosítják, hogy az említett intézkedések következetesek, koordináltak és hatékonyak legyenek.

- (9) „A Testület utasíthatja a nemzeti szanálási hatóságokat a 2014/59/EU irányelv 84b. cikkének (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlására. A nemzeti szanálási hatóságoknak az e rendelet 29. cikkének megfelelően kell végrehajtaniuk a Testület utasításait.”

18. A 14. cikk (2) bekezdése c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén, különösen ha azt valamely tagállam költségvetéséből nyújtják;”

19. A 16. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Testület – a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét figyelembe véve – szanálási intézkedést hoz a 2. cikk b) pontjában említett valamely anyavállalat vonatkozásában, ha a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek.

Szanálási intézkedés hozatalának céljából a 2. cikk b) pontjában említett anyavállalatot fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak kell tekinteni a következő körülmények bármelyikének fennállása esetén:

- a) az anyavállalat teljesíti a 18. cikk (4) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában meghatározott egy vagy több feltételt;
- b) az anyavállalat lényegesen megsérti vagy objektív tényezők utalnak arra, hogy a közeljövőben lényegesen meg fogja sérteni az 575/2013/EU rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekben meghatározott alkalmazandó követelményeket.”

20. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1), az (1a), a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Testület csak akkor fogad el az e cikk (6) bekezdése szerint szanálási programot a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – vonatkozásában, ha a második albekezdés szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésére, és a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának szükségességét figyelembe véve az ügyvezetői testülete úgy értékeli, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a szervezet fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik;
- b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármely alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket is –, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében említett, elkerülő intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel, korai beavatkozási intézkedésekkel vagy a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az e rendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerinti leírásával vagy átalakításával észszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet fizetésképtelensége;

c) a szanálási intézkedés az (5) bekezdés alapján közérdekből szükséges.

Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett feltétel értékelését – a Testülettel folytatott konzultációt követően – a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezetek esetében az EKB, és a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, a 7. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek esetében az érintett nemzeti illetékes hatóság végzi el. A Testület ügyvezetői testülete csak azt követően végezhet ilyen értékelést, hogy tájékoztatta az EKB-t vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságot az ilyen értékelés elvégzésére irányuló szándékáról, és csak akkor, ha az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság az említett tájékoztatás kézhezvételétől számított három naptári napon belül saját maga nem végez ilyen értékelést. Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság – a Testületnek az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett feltétel értékelésére irányuló szándékáról szóló tájékoztatást megelőzően vagy azt követően – késelem nélkül a Testület rendelkezésére bocsát minden olyan releváns információt, amelyet a Testület az értékelése megalapozásának érdekében bekér.

Amennyiben az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság úgy értékelte, hogy az első albekezdés a) pontjában említett feltétel az első albekezdésben említett valamely szervezet tekintetében teljesül, erről az értékelésről késelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot és a Testületet.

Az első albekezdés b) pontjában említett feltétel teljesülésének értékelését a Testület ügyvezetői testülete az EKB-val vagy az érintett nemzeti illetékes hatósággal szoros együttműködésben végzi el. Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság minden olyan releváns információt késedelem nélkül a Testület rendelkezésére bocsát, melyet a Testület az értékelésnek megalapozása érdekében bekér. Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság arról is tájékoztathatja a Testületet, hogy megítélése szerint az első albekezdés b) pontjában meghatározott feltétel teljesül.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett feltételek értékelésekor az EKB, az érintett nemzeti illetékes hatóság vagy a Testület bekéri a betétbiztosítási rendszertől vagy adott esetben attól az intézményvédelmi rendszertől, amelynek a szervezet tagja, a legfrissebb rendelkezésre álló, az értékelés szempontjából releváns információkat, beleértve az arra vonatkozó információkat is, hogy a betétbiztosítási rendszer vagy az intézményvédelmi rendszer meg tudja-e előzni a fizetéseketelenséget.

- (1a) A Testület az (1) bekezdéssel összhangban abban az esetben fogadhat el szanálási programot valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vagy pénzügyi vállalkozása vonatkozásában, ha a központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt hitelintézete vagy pénzügyi vállalkozása, vagy az a szanálás alá vonható csoport, amelyhez tartoznak, összességében teljesíti az (1) bekezdés első albekezdésében meghatározott feltételeket.

- (2) Azon esetek sérelme nélkül, amikor az EKB úgy határozott, hogy az 1024/2013/EU rendelet 6. cikke (5) bekezdésének b) pontja értelmében egyes hitelintézetek tekintetében a felügyeleti feladatokat közvetlenül látja el, az e rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében említett szervezetre vagy csoportra vonatkozó, az e cikk (1) bekezdése szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén a Testület késedelem nélkül tájékoztatja az EKB-t vagy az érintett nemzeti illetékes hatóságot az e cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében említett értékelésről.
- (3) Szanálási intézkedés hozatalának nem előfeltétele az 1024/2013/EU rendelet 16. cikke, a 2014/59/EU irányelv 27. cikke, az e rendelet 13. cikke, illetve a 2013/36/EU irányelv 104. cikke szerinti valamely intézkedés előzetes elfogadása.”;
- b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az első albekezdésben a d) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „d) a szervezet rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 18a. cikk (1) bekezdésében említett valamelyik formában nyújtják.”;
- ii. a második, a harmadik és a negyedik albekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában a szanálási intézkedés akkor közérdekből nem szükséges, ha a Testület megállapítja, hogy a szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén egyik szanálási cél sincs kitéve kockázatnak.

Ha a Testület megállapítja, hogy a szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása esetén egy vagy több szanálási cél ki volna téve kockázatnak, a Testület megállapítja, hogy a szanálási intézkedés közérdekből szükséges, amennyiben a szanálási intézkedés szükséges egy vagy több szanálási cél teljesüléséhez, és azokkal arányos, és ha a kockázatnak kitett szanálási célok a szervezet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával nem lennének még hatékonyabban elérhetők.

Az első albekezdésben említett értékelés elvégzésekor a Testület – az értékelés időpontjában rendelkezésére álló információk alapján – figyelembe veszi és összehasonlítja az összes olyan rendkívüli állami pénzügyi támogatást, amely az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban akár szanálás, akár felszámolás esetén az észszerű elvárások szerint a szervezet számára nyújtható.

A második albekezdésben említett értékelés elvégzése során a Testület figyelembe veszi a szanálás és a rendes fizetésképtelenségi eljárás költségeit, és arra törekszik, hogy azokat minimálisra csökkentse, és elkerülje az értékromlást, kivéve, ha az a szanálási célok eléréséhez szükséges.”;

- d) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A szanálási programnak a Testület általi továbbítását követő 24 órán belül a Bizottság jóváhagyja a szanálási programot, vagy kifogást emel ellene a szanálási program diszkrecionális szempontjaira tekintettel az e bekezdés harmadik albekezdésében nem említett esetekben, vagy az állami támogatás, illetve az Alapból nyújtott támogatás olyan, javasolt felhasználására tekintettel, amely nem minősül a belső piaccal összeegyeztethetőnek.”;

- e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(11) Amennyiben az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek teljesülnek, a Testület utasíthatja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy – a nemzeti jogban meghatározott feltételekkel összhangban – gyakorolják a 2014/59/EU irányelv 33a. cikkét átültető nemzeti jog szerinti hatáskört. A nemzeti szanálási hatóságoknak e rendelet 29. cikkével összhangban kell végrehajtaniuk a Testület utasításait.

(12) A Testület utasíthatja a nemzeti szanálási hatóságokat a 2014/59/EU irányelv 84b. cikkének (2) bekezdésében említett hatáskör gyakorlására. A nemzeti szanálási hatóságoknak e rendelet 29. cikkével összhangban kell végrehajtaniuk a Testület utasításait.”

21. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„18a. cikk

Rendkívüli állami pénzügyi támogatás

(1) A 2. cikk szerinti valamely szervezet – szanálási intézkedésen kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatásban rendkívüli esetben részesülhet, feltéve, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatás megfelel az állami támogatások uniós keretrendszerében meghatározott feltételeknek és követelményeknek, kizárólag a következő esetekben:

- a) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos, rendkívüli vagy rendszerszintű zavarok orvoslása és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében a következő formák valamelyikében nyújtják:
 - i. a központi bankok által a szokásos központi banki feltételek mellett nyújtott, likviditási eszközt fedező állami garancia;
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre;
 - iii. az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoktól eltérő szavatolótőke-instrumentumok vagy egyéb tőkeinstrumentumok megvásárlása, vagy értékvesztett eszközökkel kapcsolatos intézkedések alkalmazása olyan áruk, időtartam és egyéb feltételek mellett, amelyek nem juttatják semmilyen jogtalan előnyhöz az érintett szervezetet, amennyiben sem a 18. cikk (4) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában, sem a 21. cikk (1) bekezdésében említett körülmények nem állnak fenn az állami támogatás nyújtásának időpontjában;

- b) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás formáját ölti, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint;
 - c) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás valamely betétbiztosítási rendszer általi beavatkozás formáját ölti, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdésében említettek szerint;
 - d) amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás a 2014/59/EU irányelv 32b. cikkében említett szervezetnek nyújtott, a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerinti betétbiztosítási rendszer által nyújtott támogatástól eltérő állami támogatás formáját ölti.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések:
- a) az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság által megerősítetten fizetőképes szervezetekre korlátozódnak;
 - b) megelőző és ideiglenes jellegűek, és egy olyan, az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság által jóváhagyott, a támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó, előre meghatározott stratégián alapulnak, amely az említett intézkedések mindegyike tekintetében egyértelműen meghatározott megszűnési időpontot, értékesítési időpontot vagy visszafizetési ütemtervet tartalmaz;

- c) a tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos, akár rendkívüli, akár rendszerszintű zavar következményeinek orvoslásával és a pénzügyi stabilitás megőrzésével kapcsolatos célhoz mérten arányosak; és
- d) nem használhatók fel a szervezetnél felmerült vagy a következő legalább 12 hónapban várhatóan felmerülő veszteségek ellentételezésére.

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, előre meghatározott stratégia nem tehető közzé mindaddig, amíg a szervezet ki nem lép az érintett támogatási intézkedésekből, vagy amíg le nem zárult az e cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett értékelés, figyelemmel az 596/2014/EU rendelet 17. cikkében említett, a nem késleltethető közzétételi kötelezettségekre.

- (3) E cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja alkalmazásában, amennyiben a rendkívüli állami pénzügyi támogatás az e cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontjában említett támogatási intézkedések formáját ölti, egy szervezet akkor tekintendő fizetőképesnek, ha az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság megállapította, hogy nem sértették meg, vagy a következő 12 hónapban – a jelenlegi várakozások alapján – valószínűleg nem fogják megsérteni az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében, az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelményeket, vagy az uniós vagy a nemzeti jog releváns, alkalmazandó követelményeit.

Annak értékelésekor, hogy megsértették-e az e bekezdés első albekezdésében említett követelményeket, az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság figyelmen kívül hagyja azon jogsértéseket, amelyeket az értékelés időpontjáig hatékonyan orvosoltak. Amennyiben az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság arra a megállapításra jut, hogy a következő 12 hónapban valószínűleg sor fog kerülni a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkében említett követelmények jövőbeli megsértésére, abban az esetben tekinthet kivételesen egy szervezetet fizetőképesnek, ha megállapítja, hogy a jogsértés jellegét tekintve rövid távú lesz, és hogy a szervezet olyan, hatékony korrekciós intézkedéseket tervezett annak kezelésére, amelyeket az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság az értékelés időpontjáig hitelt érdemlően végrehajthatónak ítél.

- (4) A (2) bekezdés első albekezdésének d) pontja alkalmazásában az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság számszerűsíti a szervezetnél felmerült vagy valószínűleg felmerülő veszteségeket. A számszerűsítésnek az EKB, az EBH vagy a nemzeti hatóságok által elvégzett eszközminőség-vizsgálatokon, vagy adott esetben az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság által végzett helyszíni ellenőrzéseken kell alapulnia. Amennyiben nem lehetséges az említett vizsgálatokat vagy ellenőrzéseket észszerű időn belül elvégezni, az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság a számszerűsítést a szervezet mérlegére alapozhatja, feltéve, hogy a mérleg megfelel az alkalmazandó számviteli szabályoknak és standardoknak, amint azt egy független külső könyvvizsgáló megerősítette. A számszerűsítést a támogatási intézkedések nyújtásának időpontjához képest a lehető legközelebbi időpontban, és az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság rendelkezésére álló legfrissebb információk felhasználásával kell elvégezni.
- (5) Az (1) bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett támogatási intézkedéseket azon intézkedésekre kell korlátozni, amelyeket az EKB vagy a nemzeti illetékes hatóság szükségesnek ítélt ahhoz, hogy meg lehessen őrizni a szervezet fizetőképességét annak a tőkehiánynak a kezelésével, amelyet az EKB, az EBH vagy adott esetben a nemzeti hatóságok által végzett, a nemzeti, uniós vagy az egységes felügyeleti mechanizmus egészére kiterjedő stressztesztek, illetve ezzel egyenértékű tesztek kedvezőtlen forgatókönyvében megállapítottak, és amelyet az EKB vagy az érintett illetékes hatóság megerősített.

E cikk (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontjától eltérve, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok megvásárlása kivételesen megengedett, ha az azonosított hiány olyan jellegű, hogy bármely más szavatolótőke-instrumentum vagy egyéb tőkeinstrumentum megvásárlása nem tenné lehetővé, hogy az érintett szervezet kezelje a releváns stresszteszt vagy azzal egyenértékű teszt kedvezőtlen forgatókönyvében megállapított tőkehiányt. A megvásárolt elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege nem haladhatja meg az érintett szervezet 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettséértékének 2 %-át.

Kivételes körülmények között az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság engedélyezheti a 2 %-os korlát meghaladását, amennyiben kimutatta, hogy az – figyelembe véve az eset sajátos körülményeit – szükséges és helyénvaló a támogatási intézkedések végrehajtásához. A korlátot olyan összeggel lehet meghaladni, amely nem jelent kockázatot a támogatási intézkedésekből való kilépésre vonatkozó, előre meghatározott stratégia időben történő és hitelt érdemlő végrehajtására nézve. Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság – az állami támogatások esetleges értékelése céljából – a Bizottság rendelkezésére bocsátja a 2 %-os korlát meghaladására vonatkozó engedélyének alapjául szolgáló elemzést.

- (6) Ha az (1) bekezdés a) pontjában említett támogatási intézkedések bármelyikével összefüggésben nem kerül sor az ilyen intézkedés meghozatalakor meghatározott, a támogatási intézkedésből való kilépésre vonatkozó stratégia feltételeinek megfelelő visszaváltásra, visszafizetésre vagy más módon történő megszüntetésre, az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság felkéri a szervezetet, hogy nyújtson be egyszeri korrekciós tervet. A korrekciós tervben ismertetni kell a támogatási intézkedésből való, két éven belüli kilépés és a szervezet hosszú távú életképességének biztosítása érdekében megteendő lépéseket. A korrekciós terv nem korlátozhatja annak lehetőségét, hogy az érintett hatóságok tetszőleges időpontban értékeljék vagy megállapítsák, hogy a szervezet fizetésektelen-e, vagy valószínűleg fizetésektelenné válik-e.

Amennyiben az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a korrekciós terv hitelt érdemlő vagy megvalósítható, vagy ha a szervezet nem felel meg a korrekciós tervnek, az érintett hatóságok értékelik, hogy a szervezet fizetésektelen-e, vagy valószínűleg fizetésektelenné válik-e.

- (7) Az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság tájékoztatja a Testületet azon értékelésének eredményeiről, hogy teljesülnek-e az e cikk (2) bekezdése első albekezdésének a), b) és d) pontjában említett feltételek a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – tekintetében.”

22. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a szanálási intézkedés az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésében említett állami támogatás vagy az Alapból származó, e cikk (3) bekezdésének megfelelő támogatás nyújtásával jár, az e rendelet 18. cikkének (6) bekezdésében említett szanálási program addig nem léphet hatályba, amíg a Bizottság az ilyen támogatás igénybevételének a belső piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében pozitív vagy feltételes határozatot, vagy arra vonatkozó határozatot hoz, hogy nem emel kifogást a támogatás ellen. A Bizottság, figyelembe véve, hogy a Testületnek időben végre kell hajtania a szanálási programot, az állami támogatás vagy az Alapból nyújtott támogatás igénybevételének a belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó határozatot legkésőbb akkor fogadja el, amikor az e rendelet 18. cikke (7) bekezdésének második albekezdése alapján jóváhagyja a szanálási programot, vagy kifogást emel ellene, vagy az e rendelet 18. cikke (7) bekezdésének ötödik albekezdésében említett 24 órás időtartam lejártát megelőzően, attól függően, melyik következik be korábban.

A 18. cikkben rájuk ruházott feladatok ellátása során az uniós intézmények egyrészt olyan szervezeti intézkedéseket tesznek, amelyek biztosítják a működési függetlenséget, valamint az említett feladatok ellátásával megbízott és az egyéb funkcióik közötti esetleges összeférhetlenség elkerülését szolgálják, másrészt megfelelő módon nyilvánosságra hozzák az e tekintetben a belső szervezetükre vonatkozó valamennyi releváns információt.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amint a Testület úgy ítéli meg, hogy szükség lehet az Alap igénybevételére, nem hivatalosan, haladéktalanul és bizalmas módon felveszi a kapcsolatot a Bizottsággal az Alap lehetséges igénybevételének megvitatása céljából, beleértve az igénybevétel jogi és gazdasági szempontjait is. A Testület – amint kellően megbizonyosodott arról, hogy a tervezett szanálási program az Alapból származó támogatás igénybevételét vonja maga után – hivatalosan értesíti a Bizottságot az Alap javasolt igénybevételéről. Ennek az értesítésnek tartalmaznia kell minden olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van az e bekezdés szerinti értékelésének elvégzéséhez, és amely a Testület birtokában van, vagy amelynek megszerzésére a Testület e rendelettel összhangban jogosult.

Az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követően a Bizottság értékeli, hogy az Alap igénybevétele a verseny torzításával vagy torzításának veszélyével járna-e azáltal, hogy oly módon részesíti előnyben a kedvezményezettet vagy bármely más vállalkozást, amely a tagállamok közötti kereskedelem befolyásolása miatt nem lenne összeegyeztethető a belső piaccal. A Bizottság az Alap igénybevételére az állami támogatások alkalmazása tekintetében az EUMSZ 107. cikkében megállapított kritériumokat alkalmazza. A Testület a Bizottság rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek a birtokában vannak, vagy amelyeknek megszerzésére a Testület e rendelettel összhangban jogosult, és amelyeket a Bizottság az említett értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítél.

A Bizottság az értékelését az értékelés időpontjában hatályos, az EUMSZ 109. cikke alapján elfogadott valamennyi releváns rendelet, a Bizottság valamennyi kapcsolódó és releváns közleménye és iránymutatása, valamint a Szerződésekben rögzített, állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazása céljából elfogadott valamennyi bizottsági intézkedés figyelembevételével végzi el. Az említett intézkedéseket úgy kell alkalmazni, mintha a támogatás bejelentéséért felelős tagállamra utaló hivatkozások a Testületre vonatkoznának, elvégezve emellett az egyéb szükséges módosításokat is.

A Bizottság határozatot fogad el arról, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethető-e a belső piaccal, és a határozatot a Testületnek és az érintett tagállam vagy tagállamok nemzeti szanálási hatóságainak címezi. Az említett határozat feltételeket, kötelezettségeket és feladatokat írhat elő a kedvezményezett tekintetében, és abban figyelembe kell venni, hogy a Testületnek időben végre kell hajtania a szanálási intézkedést.

A határozat emellett kötelezettségeket róhat a Testületre, a részt vevő tagállam vagy az érintett tagállamok nemzeti szanálási hatóságaira vagy a kedvezményezettre annak érdekében, hogy a rendelkezéseinek való megfelelést nyomon lehessen követni. Ez a nyomon követést segítő megbízott vagy más független személy kijelölésére vonatkozó követelményeket is magában foglalhat. A megbízott vagy más független személy a Bizottság határozatában meghatározott feladatokat láthatja el.

Az e bekezdés alapján hozott bármely határozatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A Bizottság a Testületnek címzett elutasító határozatot is kiadhat, amelyben úgy dönt, hogy az Alap javasolt igénybevétele összeegyeztethetetlen lenne a belső piaccal, és a Testület által javasolt formában nem hajtható végre. Ilyen határozat kézhezvétele esetén a Testületnek felül kell vizsgálnia szanálási programját, és módosított szanálási programot kell készítenie.”;

c) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A (3) bekezdéstől eltérve, a Tanács – valamely tagállam vagy a Testület kérelmére – e kérelem benyújtásától számított hét napon belül egyhangú döntéssel határozhat úgy – amennyiben e határozatot kivételes körülmények indokoltá teszik –, hogy az Alap igénybevétele összeegyeztethetőnek tekintendő a belső piaccal. Amennyiben a Tanács az említett hétnapos időszakon belül nem hoz határozatot, az ügyben a Bizottság határoz.”

23. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Amennyiben az (5) bekezdés c) és d) pontjában említett határozatok megalapozásához szükséges, az értékelőnek ki kell egészítenie a (7) bekezdés c) pontjában említett információkat a mérlegen kívüli eszközök és a valamely bizonytalan esemény miatt a jövőben esetlegesen felmerülő kötelezettségek, valamint a bizonytalan idejű vagy összegű kötelezettségek becsült értékével.”;

b) a (17) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők, vagy – a 79. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 79. cikk (6) bekezdésében említett esetekben – a releváns betétbiztosítási rendszerek részesültek volna, ha a szanálás alatt álló intézmény, amellyel összefüggésben a szanálási intézkedés vagy intézkedések végrehajtására sor került, a szanálási intézkedésről szóló határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseketelenségi eljárás hatálya alatt állt volna;”.

24. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

– a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület a 18. cikkben meghatározott eljárás alapján eljárva a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – vonatkozásában csak akkor gyakorolja a releváns tőkeinstrumentumok és az e cikk (7a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó jogosultságát, ha az e bekezdés második albekezdése szerinti tájékoztatás kézhezvétele esetén vagy saját kezdeményezésére, továbbá figyelembe véve a szanálás alá vonható csoport tekintetében a leírási vagy átalakítási jogosultság vagy adott esetben a szanálási stratégiája hatékony végrehajtásának szükségességét az ügyvezetői testülete úgy értékelte, hogy a következő körülmények közül egy vagy több alkalmazandó:”.

– az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a szervezet vagy a csoport rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, ha az ilyen támogatást a 18a. cikkben említett valamelyik formában nyújtják.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjában említett feltételek értékelését – a 18. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított eljárás szerinti feladatmegosztással összhangban – a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezetek esetében az EKB, vagy a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontjában, a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek esetében az érintett nemzeti illetékes hatóság, valamint a Testület ügyvezetői testülete végzi el.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve, nincs észszerű kilátás arra, hogy a releváns tőkeinstrumentumok és a (7a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírásán vagy átalakításán kívül bármilyen intézkedéssel – többek között alternatív magánszektorbeli intézkedésekkel, felügyeleti intézkedéssel vagy korai beavatkozási intézkedésekkel – észszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet vagy a csoport fizetéseképtelensége.”;

d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett feltételek közül az említett bekezdés szerinti valamely szervezet tekintetében egy vagy több teljesül, és az adott szervezet vagy az ugyanazon csoporthoz tartozó valamely szervezet tekintetében a 18. cikk (1) bekezdésében említett feltételek is teljesülnek, a 18. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó. A Testület elfogad egy olyan, egységes szanálási programot, amely kiterjed egyrészt arra a szervezetre, amelyre vonatkozóan a 18. cikk (1) bekezdésében említett feltételek teljesülnek, másrészt az e cikk (1) bekezdésében említett bármely szervezetre.”

25. A 22. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a (2) bekezdés a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöket – önállóan vagy más szanálási eszközökkel együttesen – a szanálás alatt álló intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei csak egy részének átruházására veszik igénybe, az eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházását és adott esetben más szanálási eszközök alkalmazását követően fennmaradó szervezetet az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban, rendezett módon kell felszámolni.

E bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a hitelezői feltőkésítést – más szanálási eszközökkel együttesen – a 27. cikk (1) bekezdése a) pontjában foglalt célból alkalmazzák a szanálás alatt álló intézményre.

Az e bekezdés első albekezdésében említett esetekben, ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséghez vezetne vagy követeléseik átalakítását eredményezné, a Testület dönthet úgy, hogy nem gyakorolja az e cikk (1) bekezdésében említett, a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó jogosultságot a 21. cikkel összhangban, ha az említett instrumentumoknak a fennmaradó szervezetben kell maradniuk, és az e cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközöknek a fennmaradó szervezet felszámolásával együttesen történő alkalmazása a 20. cikkben említett értékelés alapján biztosítaná, hogy azok a szanálás alatt álló intézmény bármely más hitelezője előtt viseljék a veszteségeket.”

26. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az Alapból csak akkor nyújtható hozzájárulás a (6) bekezdés alapján, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a veszteségviseléshez és feltőkésítéshez – a 2014/59/EU irányelv 48. cikkének (1) bekezdése és e rendelet 21. cikkének (10) bekezdése szerinti csökkentés, leírás vagy átalakítás révén – hozzájárulást nyújtottak a részvényesek, valamint a releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek tulajdonosai olyan összegben, amely az e rendelet 20. cikk (1)–(15) bekezdésében előírt értékeléssel összhangban legalább a kötelezettségek – ideértve a szanálás alá vont intézmény saját szavatolótőkáját is – összértékének 8 %-át kiteszi, adott esetben az e rendelet 79. cikke alapján a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulással együtt;

b) az Alapból származó hozzájárulás a 20. cikk (1)–(15) bekezdésében előírt értékelés alapján nem haladja meg a szanálás alá vont intézmény – saját szavatolótőkéjét is tartalmazó – kötelezettségei összértékének 5 %-át.”;

b) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A Testület rendkívüli körülmények esetén további források bevonását kísérelheti meg egyéb finanszírozási forrásokból, miután:

- a) az Alap a (6) bekezdés alapján hozzájárulást nyújtott, és annak összege elérte a (7) bekezdés b) pontjában említett 5 %-os korlátot; és
- b) teljes egészében leírták vagy átalakították az összes olyan, a 2014/59/EU irányelv 108. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett betéteknél hátrébb sorolt, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget, amely nem minősül biztosítható betétnek, és amelyet nem zártak ki a hitelezői feltőkésítésből e cikk (5) bekezdése alapján.”;

c) a (13) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(13) A Testület a 20. cikk (1)–(15) bekezdésének megfelelő értékelés alapján értékeli a következők aggregált összegét:

- a) adott esetben azon összeg, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni annak biztosítása érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény nettó eszközértéke nullával legyen egyenlő; és

- b) adott esetben az az összeg, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket át kell alakítani részvényekké vagy egyéb típusú tőkeinstrumentumokká, annak érdekében, hogy az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató helyreálljon a következők valamelyike esetében:
 - i. a szanálás alá vont intézmény; vagy
 - ii. az áthidaló intézmény.

(13a) A (13) bekezdésben említett értékelés során meg kell állapítani azon összeget, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket le kell írni vagy át kell alakítani a következő célok érdekében:

- a) a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállítása, vagy adott esetben az áthidaló intézmény mutatójának megállapítása, figyelembe véve a 76. cikk (1) bekezdésének d) pontja alapján az Alapból nyújtott tőke-hozzájárulást;
- b) a szanálás alatt álló intézmény vagy az áthidaló intézmény iránti piaci bizalom elégséges szinten való fenntartása, figyelembe véve minden a jövőben esetleg felmerülő, bizonytalan eseményből fakadó, illetve bizonytalan idejű vagy összegű, még le nem írt vagy át nem alakított kötelezettséget, és annak lehetővé tétele, hogy az intézmény legalább egy évig továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azon tevékenységeket, amelyekre a 2013/36/EU vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyt kapott.

Amennyiben a Testület a 26. cikkben említett eszközelkülönítési eszközt szándékozik alkalmazni, azon összeg meghatározásakor, amellyel a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeket csökkenteni kell, értelemszerűen figyelembe kell venni a vagyonkezelő szervezet tőkeszükségleteinek körültekintő becslését.”

27. A 30. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Együttműködési kötelezettség és információcsere”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e rendelet szerinti hatásköreik gyakorlása során a Testület, a Tanács, a Bizottság, az EKB, a nemzeti szanálási hatóságok és a nemzeti illetékes hatóságok szorosan együttműködnek, különösen a szanálási tervezés, a korai beavatkozás és a szanálás 8–29. cikk szerinti szakaszában. E szereplők egymás rendelkezésére bocsátják a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt, beleértve az e cikk (2a), (2b) és (2c) bekezdésében említett információkat is.”;

c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A Testület, az ERKT, az EBH, az ESMA és az EIOPA szorosan együttműködnek, és egymás rendelkezésére bocsátják a feladataik ellátásához szükséges összes információt.

(2b) Az EKB és a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) más tagjai szorosan együttműködnek a Testülettel, és a rendelkezésére bocsátják a feladatainak ellátásához szükséges valamennyi információt, beleértve az említett bankok által a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának megfelelően gyűjtött információkat is. A 88. cikk (6) bekezdése minden ilyen információcserére alkalmazandó.

(2c) A kijelölt hatóságoknak és a betétbiztosítási rendszereknek szorosan együtt kell működniük a Testülettel. Az említett kijelölt hatóságoknak, betétbiztosítási rendszereknek és a Testületnek egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk a feladataik ellátásához szükséges összes információt. A kijelölt hatóságokra és a betétbiztosítási rendszerekre a szakmai titoktartásra vonatkozó, a 88. cikkben meghatározott követelmények alkalmazandók.”;

d) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Testület szoros együttműködésre törekszik a közvetlen állami pénzügyi támogatást finanszírozó mechanizmusokkal, többek között az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel (EFSF) és az Európai Stabilitási Mechanizmussal (ESM), különösen a következő helyzetek mindegyikében:

- a) a 27. cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli körülmények esetén, és amennyiben egy ilyen mechanizmus közvetlen vagy közvetett pénzügyi támogatást nyújtott vagy valószínűleg ilyen támogatást fog nyújtani a részt vevő tagállamokban letelepedett szervezeteknek;
- b) amennyiben a Testület a 74. cikk alapján az Alap tekintetében pénzügyi megállapodást kötött.

(7) Szükség esetén a Testület olyan egyetértési megállapodást köt az EKB-val és a Központi Bankok Európai Rendszerének más tagjaival, a nemzeti szanálási hatóságokkal és a nemzeti illetékes hatóságokkal, valamint a kijelölt hatóságokkal és a betétbiztosítási rendszerekkel, amely általánosságban tartalmazza, hogy az e cikk (2)–(2c) és (4) bekezdése, valamint a 74. cikk második bekezdése értelmében miként fognak együttműködni egymással az uniós jog értelmében rájuk háruló feladatok elvégzése során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felülvizsgálják és a szakmai titoktartás követelményeinek megfelelően közzéteszik.”

28. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

A központi automatizált mechanizmusok birtokában levő információk

- (1) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv^{*} 32a. cikke alapján létrehozott központi automatizált mechanizmusokat működtető hatóságoknak a Testület kérésére tájékoztatniuk kell a Testületet azon ügyfelek aggregált számáról, amelyek esetében az e rendelet 2. cikkében említett szervezet az egyetlen vagy a fő banki partner.
- (2) A Testület csak eseti alapon, és csak akkor kérheti az (1) bekezdésben említett információkat, ha az szükséges és arányos az e rendelet szerinti feladatai ellátásának céljából.
- (3) A Testület – az érintett nemzeti szanálási hatóságok e rendelet szerinti feladatainak ellátásával összefüggésben – megosztja az (1) bekezdés alapján megszerzett információkat a nemzeti szanálási hatóságokkal.

^{*} Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”

29. A 31. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében említett szervezetek és csoportok, valamint a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 7. cikk (5) bekezdésében említett szervezetek és csoportok – amennyiben az említett rendelkezések alkalmazásának feltételei teljesülnek – esetében a nemzeti szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 86. cikke szerinti eljárás előtt konzultálniuk kell a Testülettel.

A nemzeti szanálási hatóságoknak megfelelő határidőt kell megállapítaniuk a Testület számára a konzultáció iránti kérelem megválaszolására, és ez a határidő nem lehet rövidebb, mint a kérelem nemzeti szanálási hatóság általi benyújtásától számított két munkanap. Amennyiben a Testület nem nyilvánít véleményt az említett határidőn belül, vagy nem kéri annak meghosszabbítását, vélelmezni kell, hogy a Testületnek nincsenek észrevételei.”

30. A 32. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a csoporthoz egyaránt tartoznak részt vevő tagállamokban és nem részt vevő tagállamokban vagy harmadik országokban letelepedett szervezetek, az e rendelet szerint előírt bármely tanácsi vagy bizottsági jóváhagyás sérelme nélkül, – a 2014/59/EU irányelv 7., 8., 12., 13., 16., 18., 45h., 55. és 88–92. cikkének megfelelően – a nem részt vevő tagállamokkal vagy harmadik országokkal való konzultáció vagy együttműködés céljából a Testület képviseli a részt vevő tagállamok nemzeti szanálási hatóságait.”

31. A 34. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület – teljes mértékben felhasználva az EKB rendelkezésére álló összes információt, beleértve a KBER tagjai által a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya alapján összegyűjtött információkat, illetve a nemzeti illetékes hatóságok, az ERKT, az EBH, az ESMA vagy az EIOPA rendelkezésére álló összes információt – a nemzeti szanálási hatóságokon keresztül vagy – a nemzeti szanálási hatóságok tájékoztatását követően – közvetlenül kötelezheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy azok a Testület által kért eljárással összhangban és formában bocsássák rendelkezésére a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”;

b) az (5) és a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Testület, az EKB, a KBER tagjai, az nemzeti illetékes hatóságok, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA és a nemzeti szanálási hatóságok egyetértési megállapodásokat köthetnek, amelyekben meghatározzák az információcserére irányadó eljárást. A Testület, az EKB és a KBER más tagjai, a nemzeti illetékes hatóságok, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA és a nemzeti szanálási hatóságok közötti információcsere nem minősül a szakmai titoktartási követelmények megsértésének.

- (6) A nemzeti illetékes hatóságok, az EKB, a KBER tagjai, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA és a nemzeti szanálási hatóságok együttműködnek a Testülettel annak megállapítása céljából, hogy a kérelem benyújtásának időpontjában rendelkezésre áll-e a kért információk némelyike vagy teljes köre. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, a nemzeti illetékes hatóságok, az EKB és a KBER más tagjai, az ERKT, az EBH, az ESMA, az EIOPA, illetve a nemzeti szanálási hatóságok a Testület rendelkezésére bocsátják az említett információkat.”

32. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„41a. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik a Testület azon határozatainak felülvizsgálatára, amelyekben az pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szab ki. Megsemmisítheti, csökkentheti vagy növelheti a kiszabott pénzbírság vagy kényszerítő bírság összegét.”

33. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) az 56. cikkel összhangban kijelölt alelnök;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Minden tag – többek között az elnök és az alelnök is – egy szavazattal rendelkezik.”

34. A 45. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Átláthatóság és elszámoltathatóság”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Testület közzéteszi az általában a szanálással, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében alkalmazandó szanálási gyakorlatokkal és módszerekkel kapcsolatos politikáit, útmutatóit, általános utasításait és szolgálati munkadokumentumait, feltéve, hogy az ilyen közzététel nem jár bizalmas információk nyilvánosságra hozatalával. Ez a közzétételi követelmény nem alkalmazandó a belső szanálási csoportoknak szóló iránymutatásokat vagy utasításokat tartalmazó dokumentumokra, illetve a kizárólag az egységes szanálási mechanizmuson belüli belső információcsere céljából készített egyéb dokumentumokra.”

35. Az 50. cikk (1) bekezdésének n) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„n) a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek megfelelően kinevez egy számvitelért felelős tisztviselőt és egy belső ellenőrt, akik feladataik ellátása során feladatköreikben függetlenül/funkcionális függetlenséggel járnak el;”.

36. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Testület ügyvezetői testülete az elnökből, az alelnökből és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett négy tagból áll. A Testület ügyvezetői testülete annyiszor ülészik, ahányszor erre szükség van.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Testület 43. cikk (1) bekezdésének a), aa) és b) pontjában említett tagjai biztosítják, hogy a Testület különböző összetételű ügyvezetői testületi üléseinek szanalási döntései és intézkedései – különösen az Alap igénybevétele tekintetében – következetesek, megfelelőek és arányosak legyenek.”

37. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrésze helyébe a következő szövegrész lép:

„A Testület ügyvezetői testülete az e cikk (1) bekezdése szerinti feladatai végzése keretében.”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„f) a (2a) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban konzultációkat folytat azon útmutatókról, általános utasításokról és az Egységes Szanalási Mechanizmuson belül általánosan alkalmazandó egyéb eszközökről, amelyek meghatározzák, hogy a Testület hogyan tervezi végrehajtani e rendeletet.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés f) pontjának alkalmazásában a következő eljárás alkalmazandó:

- a) a Testület ügyvezetői testülete a Testület plenáris testülete elé terjeszti az eszköz tervezetét;
- b) a Testület plenáris testülete biztosítja, hogy az eszköz tervezetéről konzultáljanak a Testület 43. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett tagjaival;
- c) a Testület ügyvezetői testülete áttekinti a b) pontban említett konzultáció részeként tett észrevételeket;
- d) az észrevételek áttekintését követően a Testület ügyvezetői testülete a megvitatás céljából a Testület plenáris testülete elé terjeszti az említett észrevételekre vonatkozó értékelését;

- e) a Testület ügyvezetői testülete a d) pontban említett megbeszélést és az összes kapott észrevétel kellő mérlegelését követően határoz az eszköz végleges változatáról.

A Testület ügyvezetői testülete megfelelően megindokolja a Testület plenáris testülete számára az e bekezdés első albekezdésében említett eszközzel kapcsolatos döntéseit. Az említett indokok összefoglalását közzé kell tenni a Testület 45. cikk (2) bekezdésében említett éves jelentésében.”

38. Az 55. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

- „(1) Az egyetlen szervezetről vagy csak egy részt vevő tagállamban letelepedett csoportról folytatott tárgyalások esetében az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok egyszerű többséggel fogadnak el határozatot, amennyiben az 53. cikk (1) és (3) bekezdésében említett összes tag nem tud konszenzusra épülő közös megállapodásra jutni az elnök által megszabott határidőn belül.
- (2) Határokon átnyúló tevékenységű csoportról folytatott tárgyalások esetében az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok egyszerű többséggel fogadnak el határozatot, amennyiben az 53. cikk (1) és (4) bekezdésében említett összes tag nem tud konszenzusra épülő közös megállapodásra jutni az elnök által megszabott határidőn belül.”

39. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a Testület előzetes költségvetési tervezetének és költségvetési tervezetének a 61. cikkel összhangban történő elkészítése, valamint a Testület költségvetésének a 63. cikkel összhangban történő végrehajtása;”

b) az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok hivatali ideje öt év. Az említett hivatali idő nem megújítható.”;

c) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az elnök, az alelnök és a 43. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tagok mindaddig hivatalban maradnak, amíg kinevezik utódaikat, és azok hivatalba lépnek az e cikk (6) bekezdésében említett tanácsi határozattal összhangban.”;

d) a (8) bekezdést el kell hagyni.

40. A 61. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„61. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az elnök minden év március 31-éig elkészíti a Testület előzetes költségvetési tervezetét, amely tartalmazza a Testület következő évre vonatkozó tervezett beviteleire és kiadásaira vonatkozó kimutatást, valamint a következő évre vonatkozó létszámterv tervezetét, és az előzetes költségvetési tervezetet a Testület plenáris testülete elé terjeszti.

A Testület plenáris testülete szükség esetén kiigazítja a Testület előzetes költségvetési tervezetét és a létszámterv tervezetét.

(2) A Testület plenáris testülete által elfogadott előzetes költségvetési tervezet alapján az elnök elkészíti és elfogadásra a Testület plenáris testülete elé terjeszti a Testület költségvetési tervezetét.

A Testület plenáris testülete szükség esetén minden év november 30-ig kiigazítja az elnök által előterjesztett költségvetési tervezetet, és elfogadja a Testület végleges költségvetését a létszámtervvel együtt.”

41. A 62. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A belsőkontroll-standardok elfogadásáért és a belső ellenőr feladatainak ellátására alkalmas belső kontrollrendszerek és -eljárások bevezetéséért a Testület plenáris testülete felel.”

42. A 69. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege nem elegendő az e cikk (1) bekezdésében meghatározott célszint eléréséhez, a célszint eléréséig a 70. cikk szerint kiszámított előzetes hozzájárulásokat kell beszedni. A Testület a 70. cikk szerinti előzetes hozzájárulások beszedését legfeljebb három évvel elhalaszthatja annak biztosítása érdekében, hogy a beszedendő összeg arányos legyen a beszédési eljárás költségeivel, feltéve, hogy az ilyen halasztás nem befolyásolja lényegesen a Testületnek az Alap 3. szakasz szerinti igénybevételére vonatkozó képességét. Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a célszint kevesebb mint kétharmadát teszik ki, a hozzájárulásokat olyan szinten kell megállapítani, amely lehetővé teszi a célszintnek egy hat évet meg nem haladó, észszerű időkereten belüli elérését.

Amennyiben azonban az Alapnak a betétbiztosítási rendszerekből a 79. cikk (4) bekezdése alapján nyújtott hozzájárulás által lehetővé tett, elmúlt három évbeli nettó összesített igénybevétele elérte az Alap célszintjének 20 %-át, és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök a célszint kevesebb mint kétharmadára csökkentek, az ilyen igénybevétel által szükségessé tett előzetes hozzájárulásokat olyan szinten kell megállapítani, amely lehetővé teszi a célszint 10 éven belüli elérését.

Az éves hozzájárulások e bekezdés összefüggésében történő meghatározása során az előzetes hozzájárulásnak megfelelően figyelembe kell vennie az üzleti ciklus fázisát és azt, hogy a prociklikus hozzájárulások milyen hatással járhatnak.”

43. A 70. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 69. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azon visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljeskörűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és a Testület általi kizárólagos felhasználásra, a 76. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokra vannak kijelölve. A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszédett hozzájárulások teljes összegének 30 %-át. E korláton belül a Testület évente meghatározza a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásoknak az e cikkel összhangban beszédendő hozzájárulások teljes összegéhez viszonyított arányát.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Testület akkor hívja le az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, ha a 76. cikk értelmében szükség van az Alap igénybevitelére.

Amennyiben egy szervezet már nem tartozik a 2. cikk hatálya alá, a Testület törli az e cikk (3) bekezdése alapján tett visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalásokat, és az említett kötelezettségvállalásokat fedező biztosítékot az Alap visszaszolgáltatja.

Tekintettel arra, hogy meg kell őrizni vagy helyre kell állítani az Alapban rendelkezésre álló pénzügyi eszközök megfelelő szintjét, a második albekezdésben említett esetekben a Testület hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások törlése esetén meghatározza azon összeget, amellyel a második albekezdésben említett szervezetnek a Testület határozatában meghatározott formában, feltételek mellett és ütemezés szerint hozzá kell járulnia az Alaphoz.

A harmadik albekezdésben említett hozzájárulás nem haladhatja meg a második albekezdés alapján törölt, visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások összegét.”

44. A 71. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A rendkívüli utólagos hozzájárulások évenkénti teljes összege nem haladhatja meg a 69. cikkben meghatározott célszint 12,5 %-ának háromszorosát.”

45. A 74. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A Testület tájékoztatja a Bizottságot és az EKB-t, amint úgy ítéli meg, hogy e cikkel összhangban szükség lehet az Alap tekintetében megkötött pénzügyi megállapodások aktiválására, és a Bizottság és az EKB rendelkezésére bocsát minden olyan információt, amely az említett pénzügyi megállapodások tekintetében a feladataik ellátásához szükséges.”

46. A 76. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés e) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„e) a részvényeseknek és hitelezőknek, vagy a 79. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 79. cikk (6) bekezdésében említett esetekben a betétbiztosítási rendszernek fizetendő kártérítés céljára, ha a 20. cikk (5) bekezdése szerinti értékelést követően nagyobb veszteségeket szenvedtek el, mint amelyek a 20. cikk (16) bekezdése szerinti értékelést követően egy rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás révén keletkeztek volna;”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Amennyiben a (3) bekezdés alkalmazandó, törölni kell minden olyan változó javadalmazást, beleértve a nem kötelező nyugdíjuttatásokat is, amely a szanálás alatt álló intézmény vezető testületének és felső vezetésének jelenlegi és korábbi tagjai számára az intézmény fizetéseképtelenségét megelőző időszakokra jár, és amelyet a szanálási intézkedés hozataláról szóló határozat meghozatala előtt nem fizettek ki vagy azt nem szolgálták meg. Az olyan változó javadalmazást, beleértve a nem kötelező nyugdíjuttatásokat is, amelyet a vezető testület és a felső vezetés jelenlegi és korábbi tagjainak a szanálási intézkedés hozataláról szóló határozatot megelőző 24 hónapban fizettek ki vagy azt megszolgálták, vissza kell téríteniük vagy vissza kell fizetniük, kivéve, ha bizonyítják, hogy nem vettek részt a szanálás alatt álló intézmény fizetéseképtelenségét eredményező vagy ahhoz hozzájáruló magatartásban, vagy nem voltak felelősek azért.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó a kollektív szerződésben szabályozott változó javadalmazásra, beleértve a nem kötelező nyugdíjuttatásokat is.”

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

- „(5) Amennyiben a 22. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközök igénybevétele a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, a Testületnek a fennmaradó szervezettel szemben követelése keletkezik minden olyan költség és veszteség tekintetében, amelyet az Alap az e cikk (1) és (2) bekezdése alapján a szanáláshoz nyújtott hozzájárulás következtében szenvedett el, azon veszteségekhez kapcsolódóan, amelyeket egyébként a hitelezők viseltek volna.
- (6) A 2014/59/EU irányelv 108. cikkének (9) bekezdése alapján a Testület e cikk (5) bekezdésében és az e rendelet 22. cikkének (6) bekezdésében említett követeléseinek minden részt vevő tagállamban ugyanolyan besorolási szinten kell állniuk a kielégítési sorrendben, mint az adott tagállam rendes fizetésektelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabályai szerint a nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerek követeléseinek.”

47. A 79. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„79. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

- (1) A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a Testület valamely hitelintézet tekintetében szanálási intézkedést hoz – és feltéve, hogy az ilyen intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférjenek betéteikhez –, azon betétbiztosítási rendszer, amelyhez az említett hitelintézet tartozik, a következő összegű hozzájárulásokat nyújtsa:
- a) amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszközt – önállóan vagy más szanálási eszközökkel együtt – a 27. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjának céljára alkalmazzák, az az összeg, amellyel a 27. cikk (13) bekezdésének megfelelően a biztosított betéteket leírták vagy átalakították volna a veszteségek fedezésére és a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítésére, amennyiben a biztosított betéteket bevonták volna a hitelezői feltőkésítési eszköz hatálya alá;
 - b) amennyiben a vagyonértékesítési eszközt vagy az áthidaló intézményi eszközt önállóan vagy más szanálási eszközökkel együtt alkalmazzák, és ez a szanálás alatt álló intézménynek a piacról való kivonulásához vezet:
 - i. az egyrészt a biztosított betétek és a kielégítési sorrendben a biztosított betétekkel azonos besorolási szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke, és másrészt a szanálás alatt álló intézmény által az átvevő félre átruházandó eszközök értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és

- ii. adott esetben az átruházást követően az átvevő fél tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetekben, amennyiben az átvevő félre olyan betéteket is átruháznak, amelyek nem biztosított betétek vagy egyéb, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, és a Testület arra a megállapításra jutott, hogy az említett betétek vagy kötelezettségek tekintetében fennállnak a 27. cikk (5) bekezdésében említett körülmények, és amennyiben a részvényesek, valamint a releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek tulajdonosai által a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez nyújtott hozzájárulás révén nem érhető el a 27. cikk (7) bekezdésének a) pontjában a szanalásfinanszírozási rendszerek alkalmazására vonatkozóan meghatározott küszöbérték, a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulás összege a következő:
- a) az egyrészt a 2014/59/EU irányelv 108. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében említett betétek és a kielégítési sorrendben a biztosított betétekkel azonos besorolási szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke, és másrészt a szanalás alatt álló intézmény által az átvevő félre átruházandó eszközök értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és
 - b) adott esetben az átvevő fél részére az átruházás tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.

Miután a betétbiztosítási rendszer az első albekezdésben említett esetekben hozzájárulást nyújtott, a szanálás alatt álló intézménynek tartózkodnia kell attól, hogy más vállalkozásokban részesedést szerezzen, valamint az elsődleges alapvető tőkével vagy egyéb alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatosan kifizetéseket teljesítsen, és olyan egyéb tevékenységeket végezzen, amelyek tőkeáramláshoz vezethetnek.

- (3) Amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásakor a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeit az (1) bekezdés a) pontjával összhangban igénybe veszik a szanálás alatt álló intézmény feltőkésítéséhez való hozzájárulás céljára, a betétbiztosítási rendszer – amint azt az üzleti és a pénzügyi körülmények lehetővé teszik – a szanálás alatt álló intézmény részvényeiben vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaiban lévő részesedéseit átruházza a magánszektorra.

A betétbiztosítási rendszer nyílt és átlátható módon forgalmazza az első albekezdésben említett részvényeket vagy egyéb, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat. Az értékesítéskor nem lehet megtévesztően bemutatni az említett részvényeket vagy instrumentumokat, vagy nem lehet különbséget tenni a potenciális vásárlók között, és az értékesítést üzleti feltételekkel kell végrehajtani.

- (4) A betétbiztosítási rendszernek az e cikk (2) bekezdése szerinti, olyan átruházáshoz való hozzájárulását, amely nem biztosított betéteknek vagy egyéb, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeknek minősülő betéteket foglal magában, be kell számítani a 27. cikk (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbértékbe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek összértéke egyedi alapon nem haladja meg a 80 milliárd EUR-t;
 - b) a szanálás alatt álló intézményt a szanálási intézkedés hozataláról szóló határozatot megelőző 24 hónapban nem minősítették felszámolandó szervezetnek a csoportszintű szanálási tervben vagy a szanálási tervben;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőke-instrumentumait és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit, valamint minden olyan kötelezettségét, amely már nem minősül leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek, mivel nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételnek, teljes mértékben felhasználták veszteségviselésre és feltőkésítésre, kivéve azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, amelyekkel kapcsolatban a Testület úgy ítéli meg, hogy fennállnak az e rendelet 27. cikkének (5) bekezdésében említett körülmények;
 - d) a szanálás alatt álló intézmény esetében a 12. cikk (1) bekezdésében említett követelmény szintje legalább egyenlő a 12d. cikk (5a) bekezdésében említett szinttel;

- e) a szanálás alatt álló intézmény a szanálási intézkedés hozataláról szóló határozatot megelőző három teljes negyedév első napját megelőző napon végződő négyéves időszak két egymást követő negyedévében nem szegte meg a 12a. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett követelményt, beleértve a 12k. cikk (1) és (2) bekezdése alapján meghatározott megfelelő köztes célszinteket is.

Az e bekezdés első albekezdése e) pontjának alkalmazásában, amennyiben az EKB vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság vagy a Testület a 12j. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések közül legalább egyet alkalmazott a 12a. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett követelmény megsértésének kezelésére, a Testület nem veszi figyelembe az említett követelménynek a szanálási intézkedésről szóló határozatot megelőző négy teljes negyedév során történő megsértését.

E bekezdés első albekezdésének e) pontja nem alkalmazandó a 12c. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményekre.

- (5) Amennyiben a betétbiztosítási rendszernek az e cikk (2) és (4) bekezdése szerinti, olyan átruházáshoz való hozzájárulása, amely biztosított betéteknek vagy egyéb, a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségeknek nem minősülő betéteket foglal magában, továbbá a részvényesek, valamint a releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható egyéb kötelezettségek tulajdonosai által a veszteségviseléshez és a feltőkésítéshez nyújtott hozzájárulás lehetővé teszi az Alap igénybevételét, a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását a 27. cikk (7) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbérték eléréséhez szükséges összegre kell korlátozni. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulását követően az Alapot a 27. és a 76. cikkben meghatározott, az Alap felhasználására irányadó elvekkel összhangban kell felhasználni.

Amennyiben egy szanálás alatt álló intézmény eszközeinek összértéke egyedi alapon 30 milliárd EUR és 80 milliárd EUR között van, a betétbiztosítási rendszernek az e bekezdés szerinti hozzájárulása nem haladhatja meg a szanálás alatt álló intézmény szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállományának 2,5 %-át.

- (6) Amennyiben e cikk (4) bekezdése alkalmazandó, és teljesülnek a 27. cikk (9) bekezdésében meghatározott feltételek, a betétbiztosítási rendszer kiegészítő hozzájárulást nyújt, amelynek összege megegyezik azon veszteségek összegével, amelyeket a biztosított betétek akkor szenvedtek volna el, ha a biztosított betétek a nemzeti kielégítési sorrendben azonos besorolási szinten álló hitelezők által elszenvedett veszteségekkel arányos veszteségeket szenvedtek volna el.

A betétbiztosítási rendszer által nyújtott, e bekezdés első albekezdésében említett kiegészítő hozzájárulás költsége nem haladhatja meg a 20. cikk (9) bekezdése szerint számított azon veszteséget, amely akkor érte volna, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

- (7) A betétbiztosítási rendszer által az e cikk szerinti, valamely szanálási intézkedés keretében nyújtott hozzájárulás teljes összege egyetlen esetben sem haladhatja meg a 2014/49/EU irányelv 11e. cikkének a) pontjában említett összeget.

Amennyiben e cikk (1) bekezdésének b) pontjával vagy (2) bekezdésével összhangban a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló intézményi eszköz alkalmazására kerül sor, a betétbiztosítási rendszer által nyújtott, az említett rendelkezések szerinti hozzájárulás összege nem haladhatja meg a 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében a betétbiztosítási rendszerre vonatkozóan meghatározott célszint 62,5 %-át.

A kijelölt hatóság dönthet úgy, hogy az e bekezdés második albekezdésében említett határ nem alkalmazandó abban az esetben, ha a Testület igazolja a kijelölt hatóság számára, hogy a betétbiztosítási rendszer célszintjének 62,5 %-át meghaladó összegű hozzájárulásra van szükség a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások elkerülése vagy a betétesek által a betéteikhez való hozzáférés megőrzése érdekében.

Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazására kerül sor, a betétbiztosítási rendszer által nyújtott hozzájárulás összege nem haladhatja meg a 20. cikk (9) bekezdése szerint számított azon veszteséget, amely akkor érte volna, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.

A betétbiztosítási rendszer kérésre haladéktalanul tájékoztatja a Testületet az első és a második albekezdésben említett összegekről.

- (8) A Testület e cikkel összhangban meghatározza a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának összegét, és határozatáról értesíti a kijelölt hatóságot és a betétbiztosítási rendszert. A betétbiztosítási rendszernek haladéktalanul végre kell hajtania az említett határozatot.”
- (9) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény biztosítható betéteit vagyonértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz révén egy másik szervezetre ruházzák át, a betéteseknek nem lehetnek a 2014/49/EU irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyeket nem ruháztak át, feltéve, hogy az átruházott eszközök összege egyenlő az említett irányelv 6. cikkében megállapított aggregált kártalanítási összeghatárral, vagy meghaladja azt.
- (10) Amennyiben a betétbiztosítási rendszer hozzájárulást nyújt a szanálási intézkedéshez, a 76. cikk (3a) bekezdése alkalmazandó.
- (11) Amennyiben egy betétbiztosítási rendszer által a (4) bekezdéssel összhangban nyújtott hozzájárulás lehetővé tette az Alap igénybevételét egy szanálás alatt álló olyan intézmény esetében, amely eszközeinek összértéke egyedi alapon számítva 30 milliárd EUR és 80 milliárd EUR között van, a Testület beszámol az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a Testület által elfogadott szanálási programról, különösen kitérve arra, hogy miért volt szükség a betétbiztosítási rendszer hozzájárulására és az Alap igénybevételére. Az említett jelentést a szanálási program elfogadását követő három hónapon belül be kell nyújtani.”

48. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„79a. cikk

Az Alap és a betétbiztosítási rendszerek együttes igénybevétele

- (1) Amennyiben az Alapnak – a betétbiztosítási rendszerek által a 79. cikk (4) bekezdése szerint nyújtott hozzájárulás révén lehetővé tett – nettó összesített felhasználása az utolsó három évben elérte az Alap célszintjének 10 %-ában meghatározott küszöbértéket, a Testület a plenáris testületi ülésén iránymutatást nyújt az Alapnak a betétbiztosítási rendszerek hozzájárulása által lehetővé tett felhasználására vonatkozóan. A Testületnek az ügyvezetői testületi ülésén a további szanálási határozatokban mindaddig követnie kell az említett iránymutatást, amíg az Alapot teljes mértékben újra fel nem töltik.

Az e bekezdés első albekezdésében említett iránymutatást a Testület a plenáris testületi ülésén az 52. cikk (2) bekezdésével összhangban fogadja el.

- (2) Amennyiben az Alapnak – a betétbiztosítási rendszerek által a 79. cikk (4) bekezdése szerint nyújtott hozzájárulás révén lehetővé tett – nettó összesített felhasználása az utolsó három évben elérte az Alap célszintjének 20 %-ában meghatározott küszöbértéket, a Testület tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot.

A Bizottság az e bekezdés első albekezdésében említett információk kézhezvételét követően felülvizsgálja a következőket:

- a) az Alap igénybevételét lehetővé tevő, a szanálás során a betétbiztosítási rendszerek által a 79. cikk (4) bekezdésével összhangban nyújtott hozzájárulásokra vonatkozó rendelkezések működése;
- b) megfelelőek-e a 69., a 70. és a 71. cikkben meghatározott, a hozzájárulások azt követő beszedésére vonatkozó rendelkezések, hogy a betétbiztosítási rendszerek hozzájárulása lehetővé tette az Alap igénybevételét.

A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat is kíséri.

79b. cikk

A szanálás alatti likviditásról szóló jelentés

A Bizottság 2026. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szanálás alatti likviditás kérdéséről.

Az első albekezdésben említett jelentésben számba kell venni a szanálás alatti likviditásnyújtásra vonatkozó meglévő intézkedéseket, beleértve mind a magán-, mind az állami mechanizmusokat, és meg kell vizsgálni az átmeneti likviditáshiányok kezelésének leghatékonyabb módjait, figyelembe véve a releváns nemzetközi szintű fejleményeket. Az említett jelentésben be kell mutatni szakpolitikai alternatívákat.”

49. A 85. cikk (3) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Bármely természetes vagy jogi személy – a szanálási hatóságokat is ideértve – fellebbezhet a Testület által elfogadott, a 10. cikk (10) bekezdésében, a 11. cikkben, a 12. cikk (1) bekezdésében, a 38–41. cikkeken, a 65. cikk (3) bekezdésében, a 71. cikkben és a 90. cikk (3) bekezdésében említett, neki címzett vagy őt közvetlenül és személyében érintő határozatok ellen.”

50. A 88. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Ez a cikk nem gátolja a Testületet, a Tanácsot, a Bizottságot, az EKB-t, a nemzeti szanálási hatóságokat vagy a nemzeti illetékes hatóságokat – ideértve azok alkalmazottait és szakértőit is – abban, hogy szanálási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és az illetékes minisztériumokkal, a központi bankokkal, a kijelölt hatóságokkal, a betétbiztosítási rendszerekkel, a befektetővédelmi rendszerekkel, a rendes fizetéképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a biztosítási szanálási hatóságokkal, a biztosításfelügyeleti hatóságokkal, a részt nem vevő tagállamok szanálási és illetékes hatóságaival, az EBH-val, vagy a 33. cikkekre is figyelemmel, a szanálási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a szigorú titoktartási követelményeket betartva egy potenciális vásárlóval.”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) E cikk nem akadályozza meg a Testületet abban, hogy közvéleménye elemzéseit vagy értékeléseit, beleértve azon esetet is, amikor azok a 2. cikkben említett szervezetek vagy az e cikk (6) bekezdésében említett egyéb hatóságok által szolgáltatott információkon alapulnak, ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a közzététel pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból nem veszélyezteti a közérdek védelmét, és a közzétételhez olyan közérdek fűződik, amely elsőbbséget élvez az e cikk (5) bekezdésében említett bármely egyéb érdekekkel szemben. Az ilyen közzétételt úgy kell tekinteni, hogy a Testület az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során, e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában tette.”

51. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„93a. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 12c. cikk (1a) bekezdésétől eltérve, a ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónap és egy nappal] előtt elhelyezett, a 12c. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, a 12d. cikk (2a) bekezdésének második albekezdésében vagy a 12g. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő betétek ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig beszámíthatók a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.

- (2) Azon átmeneti időszakok tekintetében, amelyeken belül a szervezeteknek meg kell felelniük az e rendelet 12f. vagy a 12g. cikkében meghatározott követelményeknek vagy adott esetben az e rendelet 12c. cikke (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő, a Testület által... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónap és egy nappal] előtt meghatározott követelményeknek, az (EU) 2026/... európai parlamenti és tanácsi rendelet^{*+20} 1. cikke 15. pontjának a) alpontja nem alkalmazandó.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2026/... rendelete a 806/2014/EU rendeletnek a korai beavatkozási intézkedések, a szanálási feltételek és a szanálási intézkedés finanszírozása tekintetében történő módosításáról (HL L., ..., ELI: ...).”

2. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni.

Azonban e rendelet 1. cikke 1. pontjának b) alpontja, 2., 3. és 4. pontja, 5. pontjának a) alpontja, 6. pontjának a), b) alpontja és d) alpontjának ii. alpontja, 7. pontjának a) alpontja, 8. pontja, 13. pontja a) alpontjának i. alpontja és c) alpontja, 15. pontjának b) és d) alpontja, 20. pontjának d) alpontja, a 806/2014/EU rendelet 18. cikkének (11) bekezdését illetően 20. pontjának e) alpontja, 22. pontja, 24. pontja a) alpontjának ii. alpontja, b) és d) alpontja, 27. pontja, 29–41. pontja, 45. pontja, a 806/2014/EU rendelet 79b. cikkét illetően 48. pontja, valamint 49. és 50. pontja ... [az e módosító rendelet hatálybalépésének napjától számított egy hónappal]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök